

Új kiadás – Mózes harmadik könyve (Leviticus)

Az 1975-ben megjelent és 1990-ben revideált protestáns új fordítású Biblia legújabb revíziójának próbakiadását tartja kezében a Tisztelt Olvasó. A Magyar Bibliatársulat 2006-ban kezdett hozzá a revízió előkészítéséhez, az észrevételek gyűjtéséhez. Munkánk most jutott el arra a pontra, hogy az egyházi bibliaolvasó közvélemény elé tárhatjuk a Szöveggondozó Bizottság revíziós munkájának gyümölcseit, köztük Mózes harmadik könyvét.

A bibliai szöveg gondozása során a következő revíziós alapelvekhez igyekeztünk tartani magukat: 1. Figyelembe vettük és értékeltük az 1990 és 2008 között beérkezett észrevételeket és javaslatokat. 2. Meg kívántuk őrizni az új fordítású Biblia alapvető szövegkritikai és fordítási döntéseit (a formális és a dinamikus ekvivalencia kiegyensúlyozott alkalmazása), a bibliai szöveg tagolását és az emelkedett, mai beszélt köznyelvi szintet. Ezeken a területeken csak akkor változtattunk az új fordítás szövegén, ha azt a mai írásértelmezési és fordításelméleti konszenzus megkövetelte. 3. Javítottuk a felismert nyomdahibákat, fordítási tévedéseket és archaikus (a mai beszélt nyelvben már nem használatos) kifejezéseket. 4. Igyekeztünk javítani a fordítás egységességén, következetességén. 5. Törekedtünk a „jó magyarságú” nyelvi megoldásokra, valamint arra, hogy az új bibliai szöveg felolvasva („szószéki használat”) is jól hangozzék. Legfőképpen pedig azt reméljük, hogy a revíziós munka eredményeként Isten igéje még inkább érthetően és tisztábban szólalhat meg magyar nyelven.

A most kézben tartott szöveget a Magyar Bibliatársulat tagegyházainak hivatalos honlapjain, pdf formátumban jelentetjük meg. A változtatott verseket pirossal különböztettük meg az 1990-es szöveghez képest változatlanul hagyott versektől.

Köszönjük az eddig kapott észrevételeket, és arra szeretnénk kérni mindenkit, hogy a revideált szöveggel kapcsolatos véleményével bátran keressen meg bennünket az info@bibliatarsulat.hu email címen vagy levélben a 1113 Budapest Bocskai út 35. postacímen.

Magyar Bibliatársulat

MÓZES HARMADIK KÖNYVE (LEVITICUS)

1

Az égőáldozat fajtái

¹Szólította Mózes az ÚR, és így beszélt hozzá a kijelentés sátrából: ²Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Ha közületek valaki áldozatot akar bemutatni az Úrnak, akkor háziállatot: marhát vagy juhfélét mutassatok be áldozatul.

³Ha marhát akar áldozni égőáldozatul, hibátlan hímet mutasson be. Vigye azt a kijelentés sátrának a bejáratához, hogy kedvesen fogadja tőle az ÚR. ⁴Tegye a kezét az égőáldozat fejére, hogy az kedves fogadtatásban részesüljön és engesztelést szerezzen. ⁵Majd vágja le a marhát az ÚR színe előtt. Áron fiai, a papok pedig mutassák be áldozatul a vért: hintsék a vért körös-körül az oltárra, amely a kijelentés sátrának bejáratánál van. ⁶Azután nyúzza meg az égőáldozatot, és vágja föl darabjaira, ⁷Áron pap fiai pedig gyűjtsanak tüzet az oltáron, rakjanak fát a tűzre, ⁸majd Áron fiai, a papok, tegyék oda sorjában a darabokat a fejjel és a hájjal együtt az oltár tüzeiben a fára; ⁹a belét és lábszárait azonban mossák meg vízben. Füstölögtesse el a pap az egészet az oltáron: égőáldozat ez, kedves illatú tűzáldozat az Úrnak.

¹⁰Ha juhfélét: bárányt vagy kecskét akar adni égőáldozatul, hibátlan hímet mutasson be. ¹¹Vágja le az oltár északi oldalánál az ÚR színe előtt, Áron fiai, a papok pedig hintsék annak a vérét körös-körül az oltárra. ¹²Azután vágja föl darabjaira, majd a fejével és a hájjal együtt tegye oda azokat a pap sorjában az oltár tüzeiben a fára, ¹³a belet és a lábszárakat azonban mossák meg vízben. Mutassa be a pap áldozatul az egészet, és füstölögtesse el az oltáron: égőáldozat ez, kedves illatú tűzáldozat az Úrnak.

¹⁴Ha pedig madarat akar égőáldozatul bemutatni az Úrnak, akkor gerlét vagy galambot mutasson be áldozatul. ¹⁵Vigye oda azt a pap az oltárhoz, tépje le a fejét, azután füstölögtesse el az oltáron. A vérét nyomja ki az oltár peremére, ¹⁶a begyét tartalmával együtt távolítsa el, és dobja az oltár keleti oldalára, a hamu gyűjtőhelyére. ¹⁷Hasítsa be a szárnyait, de ne szakítsa le, és füstölögtesse el a pap a madarat az oltáron, a tűzre rakott fán: égőáldozat ez, kedves illatú tűzáldozat az Úrnak.

2

Az ételáldozat fajtái

¹Ha valaki ételáldozatot mutat be az Úrnak, finomliszt legyen az áldozata. Öntsön rá olajat és tegyen rá tömjént, ²és vigye el azt Áron fiaihoz, a papokhoz. A pap vegyen ki abból egy maroknyi finomlisztet és olajat, meg az összes tömjént, és füstölögtesse el az oltáron ezt a részt emlékeztető áldozatként: kedves illatú tűzáldozat ez az Úrnak. ³Ami megmarad az ételáldozatból, az legyen Ároné és a fiaié; igen szent az, mert az ÚR tűzáldozatából való.

⁴Ha kemencében sült ételáldozatot akarsz bemutatni, finomlisztből készült, olajjal gyúrt kovásztalan lepények vagy olajjal megkent kovásztalan lángosok legyenek azok. ⁵Ha áldozatod sütőlapon sült ételáldozat, akkor kovásztalan legyen, finomlisztből olajjal gyúrva. ⁶Tördeld darabokra, és önts rá olajat. Ételáldozat ez. ⁷Ha pedig áldozatod edényben készült ételáldozat, finomlisztből olajjal készüljön.

⁸Az így elkészített ételáldozatot vidd el az Úrnak: vidd oda a paphoz, az pedig járuljon vele az oltárhoz. ⁹Vegyen ki a pap az ételáldozatból egy részt mint emlékeztető áldozatot, és füstölögtesse el az oltáron: kedves illatú tűzáldozat ez az Úrnak. ¹⁰Ami megmarad az ételáldozatból, legyen Ároné és a fiaié; igen szent az, mert az ÚR tűzáldozatából való.

¹¹Minden ételáldozat, amit bemutatok az Úrnak, kovász nélkül készüljön. Semmit, ami kovással vagy mézzel készült, nem szabad tűzáldozatként elfüstölögtetni az Úrnak. ¹²Az első termés áldozataként bemutatthatjátok azokat az Úrnak, de az oltárra nem kerülhetnek kedves illatú. ¹³Minden ételáldozatodat sózd meg. Ne hagyd le ételáldozatodról Istened szövetségének a sóját. Minden áldozatot sóval mutass be.

¹⁴Ha az első termésből mutatsz be ételáldozatot az Úrnak, tűzön pörkölt kalászt és gabonadarát mutass be első termésed ételáldozataként. ¹⁵Adj hozzá olajat és tégy rá tömjént; ételáldozat ez. ¹⁶A pap pedig füstölögtessen el emlékeztető áldozatként a darából és az olajból egy részt, meg a többi tömjént: tűzáldozat ez az Úrnak.

3

A békeáldozat fajtái

¹Ha valakinek az áldozata békeáldozat, és marhát mutat be áldozatul, akár hímet, akár nőtényt, hibátlant áldozzon az ÚR előtt. ²Tegye a kezét áldozatának a fejére, és vágja le a kijelentés sátrának a bejáratánál. Áron fiai, a papok pedig hintsék a vért körös-körül az oltárra. ³Azután a békeáldozatból mutassa be az Úrnak tűzáldozatul a kövérjét, amely a beleket borítja: mindazt a kövérjét, ami a beleken van, ⁴a két vesét, a rajtuk és a vékonyán levő kövérjét, meg a májon levő hártyát, amelyet a veséknél kell lefejtetni. ⁵Áron fiai füstölögtessék el ezt az oltáron, rátéve az égőáldozatra a tűzre rakott fán: kedves illatú tűzáldozat ez az Úrnak.

⁶Ha valaki juhfélét akar békeáldozatul bemutatni az Úrnak, akár hímet, akár nőtényt, hibátlant áldozzon. ⁷Ha juhok akar áldozatul bemutatni, vigye az ÚR színe elé. ⁸Tegye a kezét áldozatának a fejére, és vágja le a kijelentés sátra előtt, Áron fiai pedig hintsék annak a vérét körös-körül az oltárra. ⁹Azután a békeáldozatból mutassa be az Úrnak tűzáldozatul a kövérjét, az egész farkát, amelyet a farkcsigolyánál válasszon le, meg azt a kövérjét, amely a beleket borítja: mindazt a kövérjét, amely a beleken van, ¹⁰a két vesét, a rajtuk és a vékonyán levő kövérjét, meg a májon levő hártyát, amit a veséknél kell lefejtetni. ¹¹Füstölögtesse el ezt a pap az oltáron: tűzáldozat ez, az ÚR eledele.

¹²Ha valaki kecskét akar áldozni, vigye oda az ÚR elé. ¹³Tegye kezét annak a fejére, és vágja le a kijelentés sátra előtt, Áron fiai pedig hintsék a vért körös-körül az oltárra. ¹⁴Azután mutasson be abból áldozatot tűzáldozatul az Úrnak: a kövérjét, amely a beleket borítja: mindazt a kövérjét, amely a beleken van, ¹⁵a két vesét, a rajtuk és a vékonyán levő kövérjét, meg a májon levő hártyát, amit a veséknél kell lefejtetni. ¹⁶Füstölögtesse el ezeket a pap az oltáron: kedves illatú tűzáldozat ez, az ÚR eledele. A kövérje mind az ÚRÉ! ¹⁷Örök rendelkezés legyen ez mindenütt, ahol laktok, nemzedékről nemzedékre: se kövérjét, se vért ne egyetek!

4

A főpap vétékáldozata

¹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²Mondd meg Izráel fiainak: Ez történjék akkor, ha valaki nem szándékosan vétkezik az ÚR valamelyik tilalma ellen, és azok közül csak egyet is áthág.

³Ha a fölkent pap vétkezik, és a nép vétkessé vált miatta, akkor elkövetett vétkéért mutasson be egy hibátlan bikaborjút vétékáldozatul az Úrnak. ⁴Vezesse a bikát a kijelentés sátrának a bejáratához, az ÚR elé, tegye kezét a bika fejére, és vágja le a bikát az ÚR előtt. ⁵Azután vegyen a fölkent pap a bika vérből, és vigye be azt a kijelentés sátrába. ⁶Mártsa a pap az ujját a vérbe, és hintsen a vérből hétszer a szentély kárpitjára, az ÚR színe előtt. ⁷Azután kenje meg a pap a vérrel az ÚR színe előtt a jó illatú illatáldozat oltárának szarvait a kijelentés sátrában, a bika vérenek többi részét pedig öntse az égőáldozati oltár aljára, a kijelentés sátrának bejáratánál. ⁸Vegye ki a vétékáldozati bikából az összes kövérjét, azt a kövérjét, amely a beleket borítja: mindazt a kövérjét, amely a beleken van, ⁹a két vesét, a rajtuk és a vékonyán levő kövérjét, meg a májon levő hártyát, amit a veséknél kell lefejtetni, ¹⁰ahogyan azt a békeáldozati marhából szokták kivenni. Füstölögtesse el azokat a pap az égőáldozati oltáron. ¹¹De a bika bőrét és az egész húsát, a fejével és lábszáraival együtt, meg a

beleit és a ganéját, ¹²tehát a bika összes többi részét vigye ki a táboron kívül egy tiszta helyre, ahová a hamut öntik, és égesse el egy farakáson, tűzben. Ott égessék el, ahova a hamut öntik.

Az egész nép vétekáldozata

¹³Ha Izráel egész közössége megtéved, és áthágnak csak egyet is az ÚR tilalmai közül és vétkessé válnak miatta, de úgy, hogy a gyülekezet előtt rejtve maradt a dolog, ¹⁴később azonban kitudódik a vétek, amelyet elkövettek, akkor mutasson be a gyülekezet egy bikaborjút vétekáldozatul. Vezessék azt a kijelentés sátra elé, ¹⁵a közösség vénei pedig tegyék kezüket a bika fejére az ÚR színe előtt, azután vágják le a bikát az ÚR színe előtt. ¹⁶A fölkezt pap vigyen be a bika véreből a kijelentés sátrába. ¹⁷Mártsa a pap az ujját a vérbe, és hintsen abból hétszer a kárpitra, az ÚR színe előtt. ¹⁸Azután kenje meg a vérrel annak az oltárnak a szarvait, amely az ÚR színe előtt, a kijelentés sátrában van, a vér többi részét pedig öntse az égőáldozati oltár aljára, a kijelentés sátrának bejáratánál. ¹⁹Vegye ki belőle az összes kövérjét, és füstölögtesse el az oltáron. ²⁰Azt tegye a bikával, amit a vétekáldozati bikával szokott tenni, ugyanazt tegye vele is. Így végezzen a pap engesztelést értük, és akkor bocsánatot nyernek. ²¹Azután vigye ki a bikát a táboron kívülre, és ugyanúgy égesse el, ahogyan az előző bikát elégette. A gyülekezet vétekáldozata ez.

Vezető ember vétekáldozata

²²Ha vezető ember az, aki nem szándékosan vétkezik, és áthág csak egyet is az Úrnak, Istenének a tilalmai közül, és vétkessé válik miatta, ²³vagy tudtára adják vétkét, amiben vétkes, akkor hozzon áldozatul egy hibátlan kecskebakot. ²⁴Tegye a kezét a bak fejére, és vágja le azon a helyen, ahol az égőáldozatot szokták levágni, az ÚR színe előtt. Vétekáldozat ez. ²⁵A pap pedig vegyen ujjával a vétekáldozat véreből és kenje meg az égőáldozati oltár szarvait, a többi vért pedig öntse az égőáldozati oltár aljára. ²⁶A bak egész kövérjét füstölögtesse el az oltáron, ahogyan a békeáldozat kövérjét szokták. Így végezzen a pap engesztelést annak a vétkéért, és akkor bocsánatot nyer.

A közember vétekáldozata

²⁷Ha közember az, aki nem szándékosan vétkezik, és áthág csak egyet is az ÚR tilalmai közül, és vétkessé válik miatta, ²⁸vagy tudtára adják vétkét, amiben vétkes, akkor hozzon áldozatul egy hibátlan nőtény kecskét a vétkéért, amiben vétkes. ²⁹Tegye kezét a vétekáldozat fejére, és vágja le a vétekáldozatot az égőáldozat helyén. ³⁰A pap pedig vegyen ujjával a vérből, és kenje meg az égőáldozati oltár szarvait, a többi vért pedig öntse az oltár aljára. ³¹Fejtse le a kecske egész kövérjét úgy, ahogy a békeáldozat kövérjét szokták lefejteni, a pap pedig füstölögtesse el az oltáron kedves illatul az Úrnak. Így végezzen a pap engesztelést érte, és akkor bocsánatot nyer.

³²Ha juhot hoz vétekáldozatul, hibátlan nőtényt hozzon. ³³Tegye kezét a vétekáldozat fejére, és vágja le vétekáldozatul azon a helyen, ahol az égőáldozatot szokták levágni. ³⁴A pap pedig vegyen ujjával a vétekáldozat véreből, és kenje meg az égőáldozati oltár szarvait, a többi vért pedig öntse az oltár aljára. ³⁵Fejtse le az egész kövérjét úgy, ahogy a békeáldozati juhok kövérjét szokták lefejteni, a pap pedig füstölögtesse el azt az oltáron, rátéve az ÚR tűzáldozataira. Így végezzen a pap engesztelést vétkéért, amiben vétkes, és akkor bocsánatot nyer.

5

A jóvátételi áldozat fajtái

¹Ha azzal vétkezik valaki, hogy hallotta a kimondott átkot, és bár ő tanú, mert látott vagy megtudott valamit, de mégsem tesz vallomást, akkor őt bűn terheli. ²Vagy ha valaki hozzáér bármely tisztátalan dologhoz: akár tisztátalan vadnak, akár tisztátalan jószágoknak, akár

tisztátalan kisebb állatnak a teteméhez, még ha nem is vette észre, tisztátalan lett, és vétkessé vált. ³Vagy ha valaki hozzáér egy ember tisztátalanságához, bármilyen tisztátalanságához, amitől tisztátalanná lesz, még ha akkor nem is vette észre, de azután megtudta, vétkessé vált. ⁴Vagy ha valaki meggondolatlanul vesz esküt az ajkára, akár jót tett ezzel, akár rosszat, bármire, amire csak meggondolatlanul esküt tehet az ember, ha nem is vette észre, de azután megtudta, vétkessé vált az ilyen miatt. ⁵Ha tehát valaki vétkessé válik ezek közül bármelyik dologban, vallja meg, hogy miben vétkezett, ⁶azután vigye el jóvátételi áldozatát az Úrnak vétkéért, amiben vétkes: egy nöstény juhot vagy kecskét a nyájából vétékáldozatul. A pap pedig szerezzen számára engesztelést vétkéért.

⁷Ha azonban erre nem telik neki, akkor vigyen vétkéért jóvátételi áldozatul két gerlét vagy két galambot az Úrnak: egyet vétékáldozatul, egyet pedig égőáldozatul. ⁸Vigye el azokat a paphoz, az pedig mutassa be először a vétékáldozatra valót úgy, hogy szakassza meg nyakát a nyakszirtjénél, de a fejét ne szakítsa le. ⁹Hintsen a vétékáldozat véréből az oltár peremére, a maradék vért pedig nyomja ki az oltár alá. Vétékáldozat ez. ¹⁰A másikat készítse el égőáldozatul az előírások szerint. Így végezzen a pap engesztelést a vétékért, amit elkövetett, és akkor bocsánatot nyer.

¹¹Ha nem telik neki két gerlére vagy galambra sem, akkor ezt vigye áldozatul vétkéért: egytized véka finomlisztet vétékáldozatként. De ne tegyen rá olajat és ne adjon hozzá tömjént, mert vétékáldozat ez. ¹²Vigye el azt a paphoz, a pap pedig vegyen ki abból egy tele marokkal az emlékeztető áldozatra való résznek, és füstölögtesse el az oltáron, az Úr tűzáldozataira téve. Vétékáldozat ez. ¹³Így végezzen a pap engesztelést bármelyik vétkéért, amelyet ezek közül elkövetett, és akkor bocsánatot nyer. A pap része ugyanaz legyen, mint az ételáldozatból.

Jóvátételi áldozat az ÚR elleni hűtlenség miatt

¹⁴Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ¹⁵Ha valaki hűtlenül bánik az Úrnak szentelt adományokkal, de nem szándékosan vétkezik, vigye el jóvátételi áldozatát az Úrnak: egy hibátlan kost a nyájából, amelynek becsült értéke egy-két sekel, a szent sekel szerint, jóvátételi áldozatul. ¹⁶Amit vétkesen elvett a szent dolgokból, fizesse vissza, tegye hozzá annak ötödrészét, és adja oda a papnak. Ezután végezzen a pap engesztelést érte a kossal mint jóvátételi áldozattal, és akkor bocsánatot nyer.

¹⁷Ha valaki vétkezik, mert olyasmit tesz, amit az ÚR parancsolatai szerint nem lenne szabad megtennie: még ha tudtán kívül is teszi, akkor is vétkessé válik, és bűn terheli.

¹⁸Vigyen ezért a paphoz jóvátételi áldozatul a nyájából egy hibátlan kost, a szokásos becsült értékben. Így végezzen a pap engesztelést a tévedésért, amelybe tudtán és akaratán kívül esett, és akkor bocsánatot nyer. ¹⁹Jóvátételi áldozat ez, mert jóvátétellel tartozott az Úrnak.

Jóvátételi áldozat a felebarát megkárosításáért

²⁰Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²¹Ha vétkezik valaki, és hűtlenséget követ el az ÚR ellen azzal, hogy eltagadja honfitársának a rábízott, letétbe helyezett vagy tőle elrabolt holmiját, vagy zsarolja honfitársát, ²²vagy ha elveszett holmit talált, de eltagadja azt, sőt hamisan esküszik csak egyre is mindezek közül, amelyek elkövetésével vétkezik az ember, ²³ez történjék: Mivel vétkezett és adóssá lett, térítse meg a rablott holmit, amit elrabolt, vagy a zsarolt összeget, amit kizsarolt, vagy a rábízott dolgot, amit rábíztak, vagy a más elveszett holmiját, amit megtalált, ²⁴vagy amire nézve hamisan esküdött. Mindezt fizesse vissza teljes értéke szerint: tegye hozzá annak ötödrészét, és adja oda a tulajdonosának azon a napon, amelyen bemutatja jóvátételi áldozatát. ²⁵Jóvátételi áldozatul pedig vigyen az Úrnak a nyájából egy hibátlan kost, a szokásos becsült értékben, jóvátételi áldozatul a paphoz. ²⁶Így végezzen érte a pap engesztelést az ÚR előtt, és akkor bocsánatot nyer, bárhogy is tette adóssá magát.

6

Az égőáldozat bemutatása

¹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²Parancsold meg Áronnak és fiainak: Ez az égőáldozat törvénye: Az égőáldozat maradjon egész éjszaka az oltár tűzhelyén reggelig, az oltár tüzeit pedig tartsák égve. ³A pap vegye föl a gyolcsruháját, és a gyolcsnadrágot is vegye magára. Így szedje ki a hamut, amivé az oltáron a tűz az égőáldozatot égette, és tegye azt az oltár mellé. ⁴Azután vesse le a ruháját, és öltözzék másik ruhába, majd vigye ki a hamut a táboron kívül egy tiszta helyre. ⁵Az oltáron levő tüzet azonban tartsák égve: nem szabad kialudnia! Rakja meg fával a pap minden reggel, helyezze fel rá sorjában az égőáldozatot, és füstölögtesse el rajta a békeáldozat kövérjét! ⁶A tüzet állandóan tartsák égve az oltáron: nem szabad annak kialudnia!

Az ételáldozat bemutatása

⁷Ez az ételáldozat törvénye: Áron fiai mutassák be azt az ÚR színe előtt az oltárnál. ⁸Vegyenek le egy marokkal az ételáldozat finomlisztjéből és olajából, az ételáldozaton levő összes tömjénnel együtt, és füstölögtesse el az oltáron ezt a részt mint emlékeztető áldozatot: kedves illat ez az Úrnak. ⁹Ami megmarad belőle, azt egyék meg Áron és fiai. Kovásztalanul egyék meg, szent helyen: a kijelentés sátrának udvarában egyék meg. ¹⁰Ne süssék kovással. Az ő részük ez, nekik adtam tűzáldozataimból. Igen szent ez is éppúgy, mint a vétekáldozat és a jóvátételi áldozat. ¹¹Áron fiai közül a férfiak mind ehetik azt. Örök rendelkezés legyen ez nektek nemzedékről nemzedékre az ÚR tűzáldozatairól. Ha másvalaki érinti azokat, legyen örökre a szentély tulajdona.

Áronnak és fiainak a felavatási áldozata

¹²Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ¹³Ez Áronnak és fiainak az áldozata, amelyet azon a napon kell bemutatniuk az Úrnak, amelyen fölkenik őket: egytized véka finomliszt mint mindennapi ételáldozat, fele reggelre, fele estére. ¹⁴Sütőlapon, olajjal készüljön: meggyúrva vidd be azt. Az ételáldozati süteményeket darabokra tördelve mutasd be kedves illatul az Úrnak. ¹⁵Az a pap is így készítse el, akit majd őutána kennek föl a fiai közül. Az ÚR örök rendelkezése ez: teljesen füstölögtesse el. ¹⁶A papok minden ételáldozata teljes áldozat legyen: nem szabad enni belőle.

A vétekáldozat bemutatása

¹⁷Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ¹⁸Mondd meg Áronnak és fiainak: Ez a vétekáldozat törvénye: Azon a helyen, ahol az égőáldozatot szokták levágni, vágják le a vétekáldozatot is az ÚR színe előtt. Igen szent ez is. ¹⁹Az a pap egye meg, aki a vétekáldozatot bemutatja. Szent helyen kell megenni, a kijelentés sátrának az udvarában. ²⁰Aki csak érinti a húsát, legyen a szentély tulajdona. Ha pedig a vére ráfröccsen egy ruhára, akkor szent helyen kell kimosni azt, amire ráfröccsent a vér. ²¹Törjék össze a cserépedényt, amelyben főzték, ha pedig rézedényben főzték, súrolják ki, és öblítsék ki vízzel. ²²A papi családokból minden férfi ehet belőle. Igen szent ez is. ²³De az olyan vétekáldozatot nem szabad megenni, amelynek a véreből bevisznek a kijelentés sátrába, hogy a szentélyben engesztelést végezzenek. Tűzben kell azt elégetni.

7

A jóvátételi áldozat bemutatása

¹A jóvátételi áldozatnak, amely szintén igen szent, ez a törvénye: ²Azon a helyen vágják le a jóvátételi áldozatot is, ahol az égőáldozatot levágnak. A vért hintsék körös-körül az oltárra. ³Az egész kövérjét pedig mutassák be áldozatul, a farkát meg azt a kövérjét is, amely a beleket borítja, ⁴a két veséjét is a rajtuk és a vékonyán levő kövérjével együtt; fejsék le a

májon levő hártját is a vesékkal együtt. ⁵A pap füstölögtesse el azokat az oltáron tűzáldozatul az Úrnak. Jóvátételi áldozat ez. ⁶A papi családok minden férfi tagja ehét belőle. Szent helyen egyék meg. Igen szent ez is. ⁷A vétekáldozatnak is, a jóvátételi áldozatnak is ugyanaz a törvénye: azé a papé legyen, aki elvégzi vele az engesztelést.

A papok része az áldozatból

⁸Ha egy pap égőáldozatot mutat be valakiért, az égőáldozat bőre azé a papé legyen, aki bemutatta azt. ⁹Minden ételáldozat, amelyet kemencében sütnek, és mindaz, ami edényben vagy sütőlapon készül, azé a papé legyen, aki bemutatta. ¹⁰De minden olajjal gyúrt és száraz ételáldozat Áron összes fiáé legyen, egyiké úgy, mint a másiké.

A békeáldozat bemutatása

¹¹Ez az Úrnak bemutatott békeáldozat törvénye: ¹²Ha valaki hálaáldozatként mutatja be, akkor a hálaadó véresáldozaton kívül mutasson be olajjal gyúrt kovásztalan lepényeket, olajjal megkent kovásztalan lángosokat és finomlisztből olajjal gyúrt lepényeket. ¹³A lepényeken kívül kovászos kenyeret is mutasson be áldozatul, hálaadási békeáldozatán kívül. ¹⁴Mutasson be mindezekből az áldozatokból egyet-egyet felajánlásként az Úrnak. A többi legyen a békeáldozat vérét hintő papé.

¹⁵A hálaadó békeáldozat húsát még az áldozat napján egyék meg, ne hagyjanak belőle reggelre. ¹⁶Ha valakinek a véresáldozata fogadalmi vagy önkéntes áldozat, azt is azon a napon egyék meg, amelyen az áldozatot bemutatták, de ha marad belőle, azt másnap is megehetik.

¹⁷Ha azonban még mindig marad a véresáldozat húsából, azt harmadnap el kell égetni. ¹⁸Ha mégis eszik valaki harmadnap a békeáldozat húsából, akkor az áldozat nem talál kedves fogadtatásra, és nem válik javára annak, aki azt bemutatta. Romlott hús az, és aki eszik belőle, azt bűn terheli.

¹⁹Nem szabad megenni azt a húst, amely hozzáér bármilyen tisztátalan dologhoz; el kell azt égetni. Ami különben a húst illeti, húst mindenki ehét, aki tiszta. ²⁰De ki kell irtani népe közül azt az embert, aki tisztátalan létére eszik a békeáldozat húsából, amely pedig az Úré. ²¹Ha valaki hozzáér bármely tisztátalan dologhoz: emberi tisztátalansághoz vagy tisztátalan állathoz vagy bármi tisztátalan utálatossághoz, és mégis eszik a békeáldozat húsából, amely az Úré, azt az embert ki kell irtani népe közül.

Étkezési tilalmak

²²Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²³Mondd meg Izráel fiainak: A marhának, a juhnek és a kecskének semmiféle kövérjét ne egyétek meg! ²⁴Az elhullott vagy széttépett állat kövérje bármire felhasználható, de megennetek nem szabad. ²⁵Ki kell irtani népe közül mindenkit, aki eszik annak az állatnak a kövérjéből, amelyből tűzáldozatot mutatnak be az Úrnak: mindenkit, aki eszik belőle. ²⁶Vért egyáltalán ne egyétek sehol, ahol laktok: se madárét, se négylábú állatét. ²⁷Ki kell irtani népe közül az olyan embert, aki bármilyen vért eszik.

²⁸Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²⁹Mondd meg Izráel fiainak: Aki békeáldozatot mutat be az Úrnak, az vigyen békeáldozatából áldozati ajándékot az Úrnak. ³⁰Saját kezével vigye oda az ÚR tűzáldozatait. A kövérjét a szegyével együtt vigye el; a szegyét azért, hogy felmutassák felmutatott áldozatul az ÚR színe előtt. ³¹A pap füstölögtesse el a kövérjét az oltáron, a szegye pedig legyen Ároné és a fiáié. ³²A jobb combot is adjátok békeáldozataitokból felajánlásként a papnak. ³³Annak a része legyen a jobb comb, aki Áron fiai közül bemutatja a békeáldozat vérét és kövérjét. ³⁴Mert a békeáldozatokból a felmutatott áldozati szegyet és a felajánlott combot elvettem Izráel fiaitól, és Áron papnak és fiainak adtam: örök rendelkezés ez Izráel fiainál.

³⁵Ez Áronnak és fiainak a részesedése az ÚR tűzáldozataiból, attól a naptól fogva, hogy az ÚR papjaivá tették őket. ³⁶Megparancsolta az ÚR, hogy ezt adják nekik Izráel fiai, fölkenésük napjától kezdve. Örök rendelkezés legyen ez nekik nemzedékről nemzedékre.

Az áldozati törvények összegezése

³⁷Ez az égőáldozatnak, az ételáldozatnak és a vétekáldozatnak, a jóvátételi áldozatnak, a fölavatási áldozatnak és a békeáldozatnak a törvénye. ³⁸Így parancsolta az ÚR Mózesnek a Sínai-hegyen akkor, amikor megparancsolta Izráel fiainak, hogy mutassák be áldozataikat az Úrnak a Sínai-pusztában.

8

Áronnak és fiainak pappá szentelése

¹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²Fogd Áront a fiaival együtt, meg a ruhákat és a fölkenéshez való olajat, továbbá a vétekáldozati bikát, a két kost és egy kosár kovásztalan kenyeret, ³a nép egész közösségét pedig gyűjtsd a kijelentés sátrának bejáratához! ⁴Mózes úgy cselekedett, ahogyan megparancsolta neki az ÚR. A közösség is odagyűlt a kijelentés sátrának a bejáratához. ⁵Azután ezt mondta Mózes a közösségnek: Ezt meg ezt kell tenni az ÚR parancsára.

⁶Majd Mózes odavezette Áront és fiait, és megmosta őket vízzel. ⁷Ráadta Áronra a köntöst, és felövezte az övvel, azután felöltöztette a palástba, majd ráadta az éfódot, felövezte az éfód övével, és megerősítette azt rajta. ⁸Föltette rá a hősent is, a hősente pedig beletette az úrímot és a tummímot. ⁹A fejére föltette a süveget, a süvegre pedig elöl odatette az arany homlokdísz, a szent fejdísz, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR. ¹⁰Azután fogta Mózes a fölkenéshez való olajat, és fölkenete vele a hajlékot és ami csak benne volt. Így szentelte föl azokat. ¹¹Hintett belőle az oltárra is hétszer, majd fölkenete az oltárt és minden fölszerelését, a medencét is az állványával együtt, hogy fölszentelje azokat. ¹²Azután öntött a fölkenéshez való olajból Áron fejére, és fölkenete, hogy fölszentelje őt. ¹³Odavezette Mózes Áron fiait is, felöltöztette őket köntöseikbe, és felövezte őket az övekkel, azután felkötötte rájuk a papi süvegeket, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

A felavatási áldozatok

¹⁴Azután odahozatta a vétekáldozati bikát, Áron és fiai pedig rátették kezüket a vétekáldozati bika fejére. ¹⁵Miután levágta, vette Mózes a vért, és megkenete ujjával az oltár szarvait körös-körül. Így mutatott be vétekáldozatot az oltárért. A többi vért pedig az oltár aljára öntötte. Így szentelte föl, engesztelést végezve érte. ¹⁶Majd vette mindazt a kövérjét, ami a beleken volt, meg a májon levő hárttyát és a két vesét a rajtuk levő kövérjével együtt, és elfüstölögtette Mózes az oltáron. ¹⁷A bikát magát azonban – annak bőrét, húsát és ganéját – elégette a táboron kívül, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

¹⁸Azután odahozatta az égőáldozati kost, Áron és fiai pedig rátették kezüket a kos fejére. ¹⁹Miután levágta, Mózes körös-körül az oltárra hintette a vért. ²⁰Fölvágta a kost darabjaira és elfüstölögtette Mózes a fejet, a darabokat és a hájat. ²¹A belső részeket meg a lábszárakat megmosta vízben, és elfüstölögtette Mózes az egész kost az oltáron. Égőáldozat volt ez, kedves illatú tűzáldozat az Úrnak, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

²²Azután odavezette a másik kost – a fölavatásra szánt kost –, Áron és fiai pedig rátették kezüket a kos fejére. ²³Miután levágta, vett Mózes a vérből és megkenete azzal Áron jobb fülcimpáját, jobb hüvelykujját és a jobb nagylábujját. ²⁴Odavezette Áron fiait is, és megkenete Mózes a vérrel a jobb fülcimpájukat, jobb hüvelykujjukat és jobb nagylábujjukat. A többi vért ráhintette Mózes körös-körül az oltárra. ²⁵Akkor vette a kövérjét, a farkat és mindazt a kövérjét, ami a beleken van, a májon levő hárttyát, meg a két vesét a rajtuk levő kövérjével együtt, végül a jobb combot. ²⁶A kovásztalan kenyerek kosarából pedig, amely az

ÚR előtt volt, kivett egy kovásztalan lepényt és egy olajos lepényt, meg egy lángost, és rárakta a kövérjére meg a jobb combra. ²⁷Mindezeket Áronnak és fiainak a tenyerébe tette, és ők felmutatták azokat felmutatott áldozatul az ÚR színe előtt. ²⁸Majd kivette azokat a tenyerükből, és elfüstölögtette az oltáron, az égőáldozatra téve. Fölvatási áldozat volt ez, kedves illatú tűzáldozat az Úrnak. ²⁹Akkor fogta Mózes a szegyet, és felmutatta azt felmutatott áldozatul az ÚR színe előtt. A fölvatásra szánt kosból ez Mózeset illette, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR. ³⁰Azután vett Mózes a fölkenéshez való olajból, meg az oltáron levő vérből, és ráhintette Áronra és ruhájára, meg a vele levő fiaira és fiai ruhájára. Így szentelte föl Áront és ruháját, meg a vele levő fiait és fiainak a ruháját.

³¹Azután ezt mondta Mózes Áronnak és fiainak: Főzzétek meg a húst a kijelentés sátrának a bejáratánál, és ott egyétek meg azt a fölvatási áldozat kosarában levő kenyérrel együtt, ahogy megparancsoltam: Áron és fiai egyék meg azt. ³²Ami pedig megmarad a húsból és kenyérből, azt égessétek el. ³³Ne távozzatok el a kijelentés sátrának a bejáratától hét napig, addig a napig, amelyen letelnek fölvatásotok napjai. Mert hét napig tart a fölvatásotok.

³⁴Azt parancsolta az ÚR, hogy továbbra is úgy történjék az engesztelés értetek, ahogyan ezen a napon történt. ³⁵Maradjatok a kijelentés sátrának a bejáratánál hét napon át, éjjel és nappal, és végezzétek tennivalókat az ÚR előtt, hogy meg ne haljatok, mert ezt a parancsot kaptam.

³⁶Áron és fiai megtették mindazt, amit az ÚR parancsolt Mózes által.

9

Áron áldozatai önmagáért és a népért

¹A nyolcadik napon szólította Mózes Áront és fiait, meg Izráel véneit. ²Ezt mondta Áronnak: Végy egy borjút a vétekáldozathoz, egy kost pedig az égőáldozathoz; hibátlanok legyenek. Azután áldozd fel őket az ÚR előtt. ³Izráel fiaihoz pedig így szólj: Fogjatok egy kecskebakot a vétekáldozathoz, meg egy borjút és egy bárányt az égőáldozathoz – egyévesek és hibátlanok legyenek –, továbbá egy marhát meg egy kost a békeáldozathoz, hogy levágjátok az ÚR előtt; végül olajjal gyúrt ételáldozatot, mert ma megjelenik előttetek az ÚR. ⁵Odavitték tehát a kijelentés sátra elé, amiket Mózes megparancsolt. Az egész közösség is odajárult, és megállt az ÚR előtt. ⁶Ekkor azt mondta Mózes: Ezt kell tennetek az ÚR parancsára, hogy megjelenjen előttetek az ÚR dicsősége. ⁷Áronnak pedig ezt mondta Mózes: Járulj oda az oltárhoz, és készítsd el vétekáldozatodat és égőáldozatodat, és végezz engesztelést magadért és a népért. Azután készítsd el a nép áldozatát, és végezz engesztelést értük, ahogyan megparancsolta az ÚR.

⁸Akkor odajárult Áron az oltárhoz, és levágta a saját vétekáldozatára szánt borjút.

⁹Áron fiai odavitték hozzá a vért; ő belemártotta ujját a vérbe és megkenete az oltár szarvait, a többi vért pedig odaöntötte az oltár aljára. ¹⁰A vétekáldozat kövérjét, a veséket, meg a májon levő hártját elfüstölögtette az oltáron, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR, ¹¹a húst és a bőrt pedig elégette a táboron kívül. ¹²Azután levágta az égőáldozatot. Áron fiai odanyújtották neki a vért, ő pedig körös-körül az oltárra hintette. ¹³Az égőáldozatot is odanyújtották neki darabonként, a fejével együtt, ő pedig elfüstölögtette az oltáron. ¹⁴A belet és a lábszárakat megmosta, és úgy füstölögtette el az oltáron, az égőáldozatra téve.

¹⁵Bemutatta a nép áldozatát is. Fogta a nép vétekáldozatára szánt bakot, levágta és bemutatta vétekáldozatul, ahogy az előzőt. ¹⁶Az égőáldozatot is bemutatta – az előírások szerint készítette el –, ¹⁷majd bemutatta az ételáldozatot: vett belőle egy tele marokkal, és elfüstölögtette az oltáron. Ezt a reggeli égőáldozaton kívül készítette. ¹⁸Akkor levágta a nép békeáldozatára szánt marhát és kost. Áron fiai odanyújtották neki a vért, ő pedig körös-körül az oltárra hintette. ¹⁹A marha és a kos kövér részeit, a farkat és ami a veséket borítja, meg a májon levő hártját, ²⁰mindezeket a kövér részeket rárakták a szegyekre. A kövér részeket elfüstölögtette az oltáron, ²¹a szegyeket meg a jobb combot pedig felmutatta Áron felmutatott áldozatul az ÚR színe előtt, ahogyan Mózes parancsolta.

²²Akkor fölemelte Áron a kezét a nép felé, és megáldotta őket, majd lejött, miután befejezte a vétekáldozatot, az égőáldozatot és a békeáldozatot. ²³Mózes és Áron bement a kijelentés sátrába, azután kijöttek, és megáldották a népet. Ekkor megjelent az ÚR dicsősége az egész nép előtt. ²⁴Ekkor tűz csapott ki az ÚR színe elől, és megemésztette az oltáron az égőáldozatot és a kövér részeket. Amikor látta ezt az egész nép, felujjongott, és arcra borult.

10

Nádáb és Abíhú bűne és bűnhődése

¹Nádáb és Abíhú, Áron fiai, fogták a maguk szenesserpenyőjét, tüzet tettek bele, füstölőszert raktak rá, és idegen tűzzel áldoztak az ÚR színe előtt, pedig ő nem adott nekik erre parancsot.

²Ekkor tűz csapott ki az ÚR színe elől, és megemésztette őket; meghaltak az ÚR színe előtt.

³Mózes így szólt Áronhoz: Erről beszélt az ÚR, amikor azt mondta: A hozzám közelállókon mutatom meg, hogy szent vagyok, és az egész nép előtt, hogy dicsőséges vagyok! Áron némán hallgatott. ⁴Azután odahívta Mózes Mísáélt és Elcáfánt, Áron nagybátyjának, Uzzíélnék a fiait, és ezt mondta nekik: Jöjjetek ide, és vigyétek el testvéreiteket a szentély elől, a táboron kívülre! ⁵Ők odamentek, és elvitték azokat ruhástul a táboron kívülre, ahogyan elrendelte Mózes.

⁶Azután ezt mondta Mózes Áronnak meg a fiainak, Eleázárnak és Ítámárnak: Hajatokat gondozatlanul ne hagyjátok, ruhátokat meg ne szaggassátok, hogy meg ne haljatok, és az ÚR meg ne haragudjék az egész közösségre! Testvéreitek, Izrael egész háza pedig sírjon a pusztító tűz miatt, amit az ÚR támasztott! ⁷A kijelentés sátrának a bejáratától se távozzatok el, különben meghaltok, mert az ÚR felkenő olaja van rajtatok! Ők Mózes beszéde szerint cselekedtek.

Rendelkezések a szolgálatot végző papok számára

⁸Azután így beszélt Áronhoz az ÚR: ⁹Bort és részegítő italt ne igyatok: se te, se a fiaid, amikor bementek a kijelentés sátrába, hogy meg ne haljatok! Örök rendelkezés legyen ez nektek nemzedékről nemzedékre. ¹⁰Így tudtok különbséget tenni szent és közönséges közt, tisztátalan és tiszta közt, ¹¹és így tudjátok megtanítani Izrael fiait mindazokra a rendelkezésekre, amelyeket Mózes által kijelentett számukra az ÚR.

¹²Azután így beszélt Mózes Áronhoz és megmaradt fiához, Eleázárhoz és Ítámárhoz: Fogjátok az ételáldozatot, amely megmaradt az ÚR tűzáldozataiból, és egyétek meg azt kovásztalanul az oltár mellett, mert igen szent az. ¹³Szent helyen egyétek meg, mert neked és a fiaidnak rendelt rész ez az ÚR tűzáldozataiból. Ezt a parancsot kaptam. ¹⁴A felmutatott áldozati szegyet és a felajánlott combot is tiszta helyen egyétek meg, te és a fiaid meg a lányaid, mert neked és gyermekeidnek rendeltem ezeket a részeket Izrael fiainak békeáldozataiból. ¹⁵A felajánlott combot és a felmutatott áldozati szegyet a kövér részek tűzáldozatával együtt vigyétek be, hogy felmutassák felmutatott áldozatként az ÚR színe előtt, azután a tied lesz és a fiaidé örök rendelkezésként, ahogyan megparancsolta az ÚR.

¹⁶Amikor Mózes a vétekáldozati bak után tudakozódott, kiderült, hogy elégették. Megharagudott ezért Áronnak a megmaradt fiaira, Eleázárra és Ítámárra, és ezt mondta:

¹⁷Miért nem ettétek meg a vétekáldozatot a szent helyen? Hiszen igen szent az, és az ÚR nektek adta, hogy hordozzátok a közösség bűnét, és engesztelést szereztek értük az ÚR előtt. ¹⁸Íme, ennek a vérének nem vittétek be a szentély belsejébe: meg kellett volna tehát ennetek az áldozati húst a szent helyen, ahogyan megparancsoltam. ¹⁹De Áron így szólt Mózeshez: Nézd, ma mutatták be vétekáldozatukat és égőáldozatukat az ÚR előtt, engem pedig ilyen dolgok értek! Ha én ma vétekáldozatot eszem, jónak látta volna-e az ÚR?

²⁰Amikor ezt hallotta Mózes, igazat adott neki.

11

A tiszta és tisztátalan állatok megkülönböztetése (Vö. 5Móz 14,1–21)

¹Ismét beszélt az ÚR Mózeshez és Áronhoz, és ezt mondta nekik: ²Így szóljatok Izráel fiaihoz: Ezek azok az élőlények, amelyeket megehettek a különféle földi állatok közül: ³megehettek minden kérődző állatot, amely hasított körmű, mégpedig egészen kettéhasadt körmű. ⁴De nem ehetitek meg a kérődzők és a hasított körműek közül ezeket: a tevét, mert kérődző ugyan, de nem hasított körmű, ezért tisztátalan a számotokra. ⁵A hörcsög kérődző ugyan, de nem hasított körmű: tisztátalan a számotokra. ⁶A nyúl kérődző ugyan, de nem hasított körmű: tisztátalan a számotokra. ⁷A disznó hasított körmű ugyan, mégpedig egészen kettéhasadt körmű, de nem kérődzik: tisztátalan a számotokra. ⁸Ne egyetek a húsból, sőt még a tetemüket se érintsétek! Ezek a számotokra tisztátalanok.

⁹Mindabból, ami a vízben él, ezeket ehetitek meg: megehetitek a vízben, a tengerekben és a folyókban élők közül mindazt, aminek uszonya és pikkelye van. ¹⁰De legyen utálatos a számotokra a tengerekben és folyókban mindaz, aminek nincs uszonya és pikkelye, akármilyen vízben élő kisebb állat vagy vízben élő vadállat is az. ¹¹Legyenek ezek utálatosak a számotokra: ne egyetek a húsból, még a tetemüket is tartsátok utálatosnak! ¹²Minden olyan vízben élő állat, amelynek nincs uszonya és pikkelye, legyen utálatos a számotokra.

¹³A madarak közül ezeket tartsátok utálatosnak, és meg ne egyétek, mert utálatosak: a sas, a keselyű és a halászsas, ¹⁴a sólyom és a héjafélék, ¹⁵minden fajta holló, ¹⁶a strucc, a bagoly, a sirály és a karvalyfélék, ¹⁷a kuvik, a vöcsök és a fülesbagoly, ¹⁸a bölömbika, a pelikán és a dögkeselyű, ¹⁹a gólya és a szarkafélék, a búbos banka és a denevér.

²⁰Minden négy lábon járó, szárnyas kisebb állat legyen utálatos a számotokra. ²¹Csak azt ehetitek meg az összes kisebb, négy lábú szárnyas állat közül, amelyeknek felül a hátsó lábain combjai is vannak, s így szökdécselni tud velük a földön. ²²Ezeket ehetitek meg közülük: a különféle vándorsáskákat, kövisáskákat, lombsáskákat és ugrósáskákat. ²³Minden egyéb kisebb, négy lábú szárnyas állat utálatos a számotokra.

²⁴Ezekkel tisztátalanná teszitek magatokat. Mindaz, aki a tetemüket érinti, tisztátalan lesz estig. ²⁵Aki csak fölveszi a tetemüket, mossa ki a ruháját, de tisztátalan lesz estig: ²⁶minden állatét, amelynek a körme hasított, de nem egészen kettéhasadt és nem kérődzik. Tisztátalanok ezek a számotokra: mindenki tisztátalan lesz, aki érinti őket. ²⁷A négy lábon járók közül is tisztátalan a számotokra minden olyan állat, amely a talpán jár. Aki csak a tetemüket is érinti, tisztátalan lesz estig. ²⁸Aki fölveszi tetemüket, mossa ki a ruháját, de tisztátalan lesz estig. Tisztátalanok ezek a számotokra.

²⁹A földön nyüzsgő kisebb állatok közül ezek a tisztátalanok: a menyét, az egér és a gyíkfélék, ³⁰a gekkó, a kaméleon, a tarkagyík, a csiga és a vakondok. ³¹Ezek tisztátalanok a számotokra a kisebb állatok közül. Aki csak a tetemüket is megérinti, tisztátalan lesz estig. ³²Tisztátalan lesz minden, amire ezek közül bármelyiknek a teteme ráesik: bármilyen faeszköz vagy ruha, bőr vagy zsák, bármilyen eszköz, amellyel dolgozni szoktak. Vízbe kell tenni, és legyen tisztátalan estig, azután tiszta lesz. ³³Ha bármely cserépedénybe valami beleesik ezekből, tisztátalan legyen minden, ami benne van, az edényt pedig törjék össze. ³⁴Ha az ilyen edényből víz kerül bármilyen ehető ételre, tisztátalan lesz, és minden ilyen edényben tisztátalan lesz bármilyen megiható ital. ³⁵Tisztátalan lesz mindaz, amire ezeknek a teteme ráesik. Le kell bontani a kemencét és a tűzhelyet is, ha tisztátalanná vált; tartsátok tisztátalannak! ³⁶A forrás és a vízgyűjtő kút azonban tiszta marad: csak az válik tisztátalanná, aki abban a tetemükhöz hozzáér. ³⁷Ha ilyeneknek a teteme ráesik bármilyen vetőmagra, amelyet el akarnak vetni, az tiszta marad. ³⁸De ha vizet öntenek arra, és úgy esik rá valamelyiknek a teteme, legyen az a mag tisztátalan a számotokra!

³⁹Ha elpusztul egy olyan állat, amelyet különben megehettek, és valaki megérinti annak a tetemét, tisztátalan lesz estig. ⁴⁰Aki eszik a teteméből, mossa ki ruháit, de tisztátalan marad estig; aki fölveszi a tetemét, mossa ki ruháit, de tisztátalan marad estig.

⁴¹A földön nyüzsgő kisebb állatok is mind utálatosak, nem szabad azokat megenni.

⁴²Ne egyetek meg semmit a földön nyüzsgő kisebb állatok közül, ami a hasán csúszik vagy ami négy vagy több lábon jár, mert ezek utálatosak.

⁴³Ne tegyétek magatokat utálatossá semmiféle nyüzsgő kisebb állattal, ne tegyétek magatokat tisztátalanná velük, mert tisztátalanok lesztek tőlük. ⁴⁴Mert én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek: mutassátok hát meg, hogy szentek vagytok! Legyetek szentek, mert én szent vagyok! Ne tegyétek magatokat tisztátalanná semmiféle kisebb állattal, amely a földön mászik. ⁴⁵Mert én vagyok az ÚR, aki kihoztalak benneteket Egyiptomból, hogy a ti Istenetek legyek. Legyetek azért szentek, mert én szent vagyok!

⁴⁶Ez a háziállatokra, madarakra, a vizekben hemzsegő mindenféle állatra és a földön nyüzsgő mindenféle élőlényre vonatkozó törvény. ⁴⁷Ennek alapján kell különbséget tenni a tisztátalan és tiszta között, az ehető állatok és a nem ehető állatok között.

12

A szülő asszony tisztulási törvénye

¹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²Mondd meg Izráel fiainak: Ha egy asszony teherbe esik és fiút szül, tisztátalan lesz hét napig, ugyanolyan tisztátalan, mint a havi tisztulása idején. ³A nyolcadik napon metéljék körül a fiú szeméremteste bőrét. ⁴Még harminchárom napig maradjon otthon az anya, míg megtisztul a vértől. Semmiféle szent dolgot nem érinthet, a szent helyre sem mehet be, míg le nem telnek tisztulásának a napjai. ⁵Ha pedig leányt szül, két hétig lesz olyan tisztátalan, mint a havi tisztulásakor, és hatvanhat napig kell otthon maradnia, míg megtisztul a vértől.

⁶Amikor letelnek tisztulásának a fiú vagy a leány miatt előírt napjai, vigyen egy egyéves bárányt égőáldozatul, egy galambot vagy egy gerlét pedig vétekáldozatul a kijelentés sátrának a bejárata elé, a paphoz. ⁷Az pedig mutassa be az ÚR színe előtt, és végezzen engesztelést az asszonyért, akkor tisztává lesz a vérfolyás után. Ugyanez a törvény vonatkozik a fiút és a leányt szülő asszonyra. ⁸De ha nem telik neki bárányra, akkor fogjon két gerlét vagy két galambot: egyet égőáldozatul, egyet vétekáldozatul. A pap pedig végezze el az engesztelést érte, és akkor tiszta lesz.

13

A poklos betegségekre vonatkozó törvény

¹Azután így beszélt Mózeshez és Áronhoz az ÚR: ²Ha egy embernek a bőrén daganat, var vagy fehér folt támad, és poklos kiütés lesz belőle a bőrén, akkor vigyék el Áron paphoz vagy a fiai közül valamelyik paphoz. ³Nézzé meg a pap a bőrén levő kiütést, és ha a szőr a kiütésben kifehéredett, és a kiütés felülete bemélyed a bőrébe, akkor az poklos kiütés. Ha ezt látja a pap, mondja ki, hogy tisztátalan. ⁴Ha fehér folt van a bőrén, de a felülete nem mélyed bele a bőrébe, és a szőre sem fehéredett ki, akkor különítse el a pap a kiütéses embert hét napig. ⁵A hetedik napon nézzé meg a pap, és ha úgy látja, hogy a kiütés megállapodott, és nem terjedt tovább a kiütés a bőrön, akkor különítse el a pap másodszor is hét napig. ⁶A hetedik napon nézzé meg a pap másodszor is, és ha a kiütés elhalványodott, és nem terjedt tovább a kiütés a bőrön, akkor mondja ki a pap, hogy tiszta; csak varasodás az. Mossa ki a ruháit, és tiszta lesz. ⁷De ha a varasodás mégiscsak továbbterjed a bőrön, miután megmutatta magát a papnak azért, hogy tisztának mondják, akkor mutassa meg magát újból a papnak. ⁸Ha a pap úgy látja, hogy a varasodás továbbterjedt a bőrön, akkor mondja ki a pap, hogy tisztátalan: poklosság az.

⁹Ha poklos kiütés támad egy emberen, vigyék el a paphoz. ¹⁰Ha a pap úgy látja, hogy fehér daganat van a bőrön, és amiatt a szőr kifehéredett, a daganatban pedig vadhús van, ¹¹akkor idült poklosság az a bőrén; mondja ki tehát a pap, hogy tisztátalan. Ne is különítse el, mert tisztátalan. ¹²De ha annyira fejlődik a poklosság a bőrön, hogy egészen elborítja a

poklosság a kiütésesnek a bőrét, tetőtől talpig, bárhol nézi is a pap, ¹³ha tehát úgy látja a pap, hogy egészen elborította a poklosság annak a testét, akkor mondja ki, hogy tiszta az a kiütéses. Tiszta, mert egészen kifehéredett. ¹⁴Csak amikor vadhús mutatkozik rajta, akkor tisztátalan. ¹⁵Ha meglátja a pap a vadhúst, akkor mondja ki, hogy tisztátalan. A vadhús tisztátalan: poklosság az. ¹⁶De ha a vadhús eltűnik és kifehéredik, menjen el a paphoz, ¹⁷és ha a pap úgy látja, hogy a kiütés kifehéredett, mondja ki a pap, hogy a kiütéses tiszta lett; ő akkor tiszta.

¹⁸Ha valakinek a bőrén fekély volt, de begyógyult, ¹⁹és a fekély helyén fehér daganat vagy rózsaszínű folt támad, mutassa meg magát a papnak. ²⁰Ha úgy látja a pap, hogy a felülete mélyebben van a bőrnél, a szőre pedig kifehéredett, akkor mondja ki a pap, hogy tisztátalan. Poklos kiütés az, amely a fekélyből fejlődött ki. ²¹De ha a pap úgy látja, hogy nincs benne fehér szőr, és nincs mélyebben a bőrnél, sőt halványabb is lett, akkor különítse el a pap hét napig. ²²De ha mégiscsak továbbterjedt a bőrén, mondja ki róla a pap, hogy tisztátalan: kiütés az. ²³Ha viszont megmaradt a fehér folt a helyén, és nem terjedt tovább, akkor gyógyuló fekély az. Mondja ki róla a pap, hogy tiszta.

²⁴Ha pedig valakinek a bőrén égési seb támad, és a seb vadhúsa rózsaszínű vagy fehér foltot képez, ²⁵nézze meg a pap. És ha a fehér foltban a szőr kifehéredett, felülete pedig belemélyed a bőrbe, akkor poklosság az, amely a sebből fejlődött ki. Mondja ki a pap, hogy tisztátalan, mert poklos kiütés az. ²⁶De ha úgy látja a pap, hogy nincs a fehér foltban fehér szőr, és nincs mélyebben a bőrnél, sőt halványabbá is vált, akkor különítse el a pap hét napig. ²⁷A hetedik napon nézze meg a pap, és ha a folt mégiscsak továbbterjedt a bőrön, akkor mondja ki róla a pap, hogy tisztátalan. Poklos kiütés az. ²⁸Ha viszont megmaradt a helyén a fehér folt, nem terjedt tovább a bőrön, sőt halványabbá is változott, akkor csak az égési seb daganata az. Mondja ki róla a pap, hogy tiszta, mert gyógyuló égési seb az.

²⁹Ha egy férfinak vagy asszonynak kiütés támad a fejbőrén vagy a szakállában, ³⁰nézze meg a pap a kiütést. És ha a felülete belemélyed a bőrbe, a szőr vagy a haj pedig sárgás és vékony, akkor mondja ki róla a pap, hogy tisztátalan. Ótvar az, a fejbőrnek vagy a szakállnak a poklossága. ³¹De ha a pap úgy látja, hogy az ótvaros kiütés felülete nem mélyed bele a bőrbe, és nincs benne fekete szőr vagy haj, akkor különítse el a pap hét napig azt, akinek ótvaros kiütése van. ³²A hetedik napon nézze meg a pap a kiütést, és ha nem terjedt tovább az ótvar, nincs benne sárgás szőr vagy haj, és az ótvar felülete nem mélyed bele a bőrbe, ³³akkor borotváltassa le a fejét, de az ótvart ne borotválja le. A pap pedig másodszor is különítse el hét napig az ótvaros embert. ³⁴A hetedik napon nézze meg a pap az ótvaros embert. És ha az ótvar nem terjedt tovább a bőrön, és a felülete sem mélyed bele a bőrbe, akkor mondja ki róla a pap, hogy tiszta. Az pedig mossa ki a ruháját, és tiszta lesz. ³⁵De ha az ótvar mégiscsak továbbterjed a bőrön, miután tisztának mondták ki őt, ³⁶akkor nézze meg a pap. És ha csakugyan továbbterjedt az ótvar a bőrön, akkor nem is kell a papnak a sárgás szőrt vagy haját keresnie: tisztátalan az. ³⁷Ha viszont úgy látja, hogy megállapodott az ótvar, és fekete szőr vagy haj sarjadt benne, akkor meggyógyult az ótvar. Az illető tiszta: mondja ki a pap, hogy tiszta.

³⁸Ha egy férfinak vagy asszonynak a bőrén foltok támadnak, fehér foltok, ³⁹akkor nézze meg a pap, és ha a bőrükön a foltok halvány fehérek, sömör az, amely a bőrön fakadt; az illető tiszta.

⁴⁰Ha valakinek kihullik a haja, úgyhogy kopasz lesz a feje tetején, tiszta az. ⁴¹Ha elől hullik ki a haja, úgyhogy a homlokánál lesz kopasz, tiszta az. ⁴²De ha a feje tetején vagy a homlokánál levő kopasz részen rózsaszínű kiütés támad, akkor kiütéses poklosság az, amely a feje tetején vagy a homlokán levő kopasz részen fejlődött ki. ⁴³Ha úgy látja a pap, hogy a kitüremkedő kiütés a fejtetőn vagy a homloknál levő kopaszságon rózsaszínű, mint a test bőrének poklos felülete, ⁴⁴akkor az illető poklos, tisztátalan. Mondja ki róla a pap, hogy tisztátalan, a fején levő kiütés miatt.

⁴⁵A poklos embernek pedig, akin kiütés van, legyen a ruhája megszagatva, a haja gondozatlan, takarja el a bajuszát, és ezt kiabálja: Tisztátalan, tisztátalan! ⁴⁶Tisztátalan mindaddig, amíg rajta van a kiütés. Tisztátalan: elkülönítve lakjék, a táboron kívül legyen a lakása.

A ruhaféléken levő poklosság

⁴⁷Ha valamilyen ruhán támad poklos kiütés: gyapjúruhán vagy lenruhán, ⁴⁸lenvászonon vagy gyapjúsöveten, és bőrön vagy akármilyen bőrkészítményen, ⁴⁹ha az a kiütés zöldes vagy pirosas a ruhán, bőrön, vászonon, szöveten vagy bármilyen bőrholmin, az poklos kiütés: mutassák meg a papnak. ⁵⁰Nézze meg a pap a kiütést, és különítse el a kiütéses holmit hét napig. ⁵¹A hetedik napon nézze meg a kiütést, és ha továbbterjedt a kiütés a ruhán, vászonon, szöveten vagy bőrön vagy bármin, amit bőrből készítettek: rosszindulatú poklosság az a kiütés, tisztátalan az. ⁵²El kell égetni azt a ruhát vagy vásznat, a gyapjú- vagy lensövetet és minden bőrholmit, amelyen a kiütés van, mert rosszindulatú poklosság az. Égessék el azt! ⁵³De ha úgy látja a pap, hogy nem terjedt tovább a kiütés a ruhán, vászonon, szöveten és bármilyen bőrholmin, ⁵⁴akkor parancsolja meg a pap, hogy mossák ki a kiütéses holmit, és különítse el újabb hét napig. ⁵⁵Ha kimosták a kiütéses holmit, és a pap úgy látja, hogy a kiütés színe nem változott, még ha nem terjedt is tovább a kiütés: tisztátalan az. El kell égetni. Foltosodás az, akár a visszáján van, akár a színen. ⁵⁶De ha a pap úgy látja, hogy a mosás után halványabb lett a kiütés, akkor vágja ki azt a ruhából, bőrből, vászonból vagy szövetből. ⁵⁷Ha pedig ismét kiütés mutatkozik a ruhán, vászonon, szöveten vagy bármilyen bőrholmin, akkor kiújuló poklosság az. El kell azt égetni, amin ilyen kiütés van. ⁵⁸Az olyan kimosott ruhát, vásznat, szövetet vagy bármilyen bőrholmit pedig, amelyről eltűnt a kiütés, újból ki kell mosni, és akkor tiszta lesz.

⁵⁹Ez a gyapjú- vagy lenruhán, vászonon, szöveten vagy bármilyen bőrholmin levő poklos kiütés törvénye; ennek alapján kell tisztának vagy tisztátalannak nyilvánítani.

14

A poklos ember tisztulásának törvénye

¹Azután így beszélt Mózeshez az Úr: ²Ez a poklos emberre vonatkozó törvény, amikor megtisztul: Vigyék el a paphoz, ³a pap pedig menjen ki a táboron kívülre. És ha úgy látja a pap, hogy meggyógyult a poklos ember a poklos kiütésből, ⁴akkor hozzanak a pap parancsára a megtisztulni akaróért két élő tiszta madarat, cédrusfát, bíborfonalat és izsópot. ⁵Azután vágják le a pap parancsára az egyik madarat egy friss vízzel teli cserépedény fölött. ⁶Fogja a pap az élő madarat, a cédrusfát, a bíborfonalat és az izsópot, és mártsa bele azokat az élő madárral együtt a friss víz fölött levágott madár vérébe. ⁷Azután hintse meg a poklosságból megtisztulni akarót hétszer, és mondja ki, hogy tiszta. Az élő madarat pedig eressze szabadon a mezőn. ⁸A megtisztulni akaró mossa ki ruháját, borotválja le mindenütt a haját és a szőrét, mosakodjék meg vízben, és tiszta lesz. Azután bemehet a táborba, de hét napig maradjon a sátrán kívül. ⁹A hetedik napon borotválja le mindenütt a szőrét: a haját, szakállát, szemöldökét, és mindenütt másutt is borotválja le a szőrét. Mossa ki a ruháját, és mossa meg a testét vízben, akkor tiszta lesz.

¹⁰A nyolcadik napon hozzon két hibátlan hím, meg egy egyéves hibátlan nőstény báránnyt, ételáldozatul pedig háromtized véka finomlisztet olajjal gyúrva, meg fél liter olajat.

¹¹Állítsa oda a tisztítást végző pap a megtisztulni akarót ezekkel együtt az Úr elé, a kijelentés sátrának a bejáratához. ¹²Azután fogja a pap az egyik hím báránnyt, mutassa be jóvátételi áldozatul a fél liter olajjal együtt: mutassa fel azokat felmutatott áldozatul az Úr színe előtt.

¹³A báránnyt azon a helyen vágja le, ahol a vétekáldozatot és az égőáldozatot szokták levágni, vagyis a szent helyen, mert a vétekáldozathoz hasonlóan ez a jóvátételi áldozat is a papé. Igen szent ez is. ¹⁴Vegyén a pap a jóvátételi áldozat véreből, és kenje meg azzal a pap a

megtisztulni akaró jobb fülcimpáját, jobb hüvelykujját és a jobb nagylábujját, ¹⁵azután vegyen a pap a fél liter olajból, öntse azt a maga bal tenyerébe, ¹⁶majd mártsa bele a pap jobb kezének az ujját a bal tenyerében levő olajba, és hintsen ujjával az olajból hétszer az ÚR színe elé. ¹⁷A tenyerén maradt olajjal kenje meg a pap a megtisztulni akaró jobb fülcimpáját, jobb hüvelykujját és a jobb nagylábujját, a jóvátételi áldozat vére helyén. ¹⁸A tenyerében maradt olajat pedig kenje a pap a megtisztulni akaró fejére. Így végezzen érte a pap engesztelést az ÚR színe előtt. ¹⁹Azután készítse el a pap a vétekáldozatot, és végezzen engesztelést a tisztátalanságból megtisztulni akaróért. Majd vágja le az égőáldozatot. ²⁰Mutassa be a pap az égőáldozatot meg az ételáldozatot az oltáron. Így végezzen érte engesztelést a pap, és akkor tiszta lesz.

²¹De aki szegény, és nem telik neki ennyire, az hozzon egy bárányt jóvátételi áldozatul, felmutatásra, hogy engesztelést végezzenek érte, ételáldozatul meg egytized véka olajjal gyúrt finomlisztet és fél liter olajat. ²²Hozzon két gerlét vagy két galambot is, ahogyan telik neki, az egyiket vétekáldozatul, a másikat égőáldozatul. ²³Vigye el azokat tisztulásának nyolcadik napján a paphoz, a kijelentés sátrának a bejáratához az ÚR színe elé. ²⁴Fogja a pap a jóvátételi áldozatra való bárányt és a fél liter olajat, és mutassa fel azokat a pap felmutatott áldozatul az ÚR színe előtt. ²⁵Azután vágja le a jóvátételi áldozatra való bárányt. Vegyen a pap a jóvátételi áldozat véreből, és kenje meg a megtisztulni akaró jobb fülcimpáját, jobb hüvelykujját és a jobb nagylábujját. ²⁶Öntsön a pap az olajból a maga bal tenyerébe, ²⁷és a bal tenyerében levő olajból hintsen a pap jobb kezének az ujjával hétszer az ÚR színe elé. ²⁸Azután kenje meg a pap a tenyerében levő olajból a megtisztulni akaró jobb fülcimpáját, jobb hüvelykujját és a jobb nagylábujját, a jóvátételi áldozat vére helyén. ²⁹A tenyerében maradt olajat pedig kenje a pap a megtisztulni akaró fejére. Így végezze el érte az engesztelést az ÚR színe előtt. ³⁰Azután, ha csak arra tellett neki, készítse el az egyik gerlét vagy galambot. ³¹Ha csak arra tellett neki, készítse el az egyiket vétekáldozatul, a másikat égőáldozatul, az ételáldozattal együtt. Így végezzen a pap engesztelést a megtisztulni akaróért az ÚR színe előtt. ³²Ez a törvény vonatkozik arra, akin poklos kiütés volt, de nem telik neki többre, amikor meg akar tisztulni.

A ház poklosságának a megtisztítása

³³Azután így beszélt Mózeshez és Áronhoz az ÚR: ³⁴Ha majd bementek Kánaán földjére, amelyet birtokul adok nektek, és ha poklos kiütést bocsátok valamelyik házra a birtokotokban levő földön, ³⁵akkor menjen el a ház tulajdonosa, és jelentse a papnak: Valami kiütésféle látszik a házamon. ³⁶Parancsolja meg a pap, hogy ürítsék ki a házat, mielőtt a pap odamegy megnézni a kiütést, hogy ne legyen minden tisztátalan a házban. Ezután menjen el a pap megnézni a házat. ³⁷Nézzé meg a kiütést, és ha a ház falain zöldes vagy vöröses gödröcskék vannak, és felületük mélyebben van a falnál, ³⁸akkor menjen ki a pap a házból a ház bejárata elé, és zárja le a házat hét napra. ³⁹A hetedik napon nézzé meg újból a pap, és ha továbbterjedt a kiütés a ház falain, ⁴⁰akkor parancsolja meg a pap, hogy szedjék ki a kiütéses köveket, és dobják ki azokat a városon kívülre, egy tisztátalan helyre. ⁴¹A házat pedig kapartassa le belül körös-körül, és a lekaptart vakolatot öntsék a városon kívülre, egy tisztátalan helyre. ⁴²Azután vegyenek másik köveket, illesszék be az előbbi kövek helyére; vegyenek másik vakolatot is, és tapasszák be azzal a házat. ⁴³De ha újból kiütés támad a házban azután, hogy kiszedték a köveket, lekaptarták és újra betapasztották a házat, ⁴⁴akkor menjen el a pap, és ha úgy látja, hogy továbbterjedt a kiütés a házban, akkor rosszindulatú poklosság az a házban, tisztátalan. ⁴⁵Bontsák le azt a házat, és a ház köveit, faanyagát és a teljes vakolatát vigyék ki a városon kívülre, egy tisztátalan helyre. ⁴⁶Aki bemegy bármikor a zárlat alatt levő házba, tisztátalan legyen estig. ⁴⁷Aki feküdt abban a házban, mossa ki a ruháját, és aki evett abban a házban, az is mossa ki a ruháját.

⁴⁸De ha a pap elmegy, és úgy látja, hogy nem terjedt tovább a kiütés a házon, miután betapasztották a házat, mondja ki a pap, hogy tiszta a ház, mert megszűnt a kiütés. ⁴⁹A ház megtisztításához vegyen két madarat, cédrusfát, bíborfonalat és izsópot. ⁵⁰Vágja le az egyik madarat egy friss vízzel teli cserépedény fölött. ⁵¹Azután fogja a cédrusfát, az izsópot, a bíborfonalat és az élő madarat, mártsa bele ezeket a levágott madár vérébe és a friss vízbe, és hintse meg a házat hétszer. ⁵²Így tisztítsa meg a házat a vétektől a madár vérével és a friss vízzel, az élő madárral és a cédrusfával, az izsóppal és a bíborfonállal. ⁵³Az élő madarat pedig eressze szabadon a városon kívül, a mezőn. Így végezzen engesztelést a házért, és azután tiszta lesz.

⁵⁴Ez a törvény vonatkozik mindenféle poklos kiütésre és ótvarra, ⁵⁵a ruha és a ház poklosságára, ⁵⁶a daganatra, varra és fehér foltra; ⁵⁷ez ad útmutatást arról, hogy mikor tiszta és mikor tisztátalan valami. Ez a poklosságra vonatkozó törvény.

15

Különféle testi tisztátalanságok

¹Azután így beszélt Mózeshez és Áronhoz az ÚR: ²Szóljatok Izráel fiaikhoz, és mondjátok el ezt nekik: Ha egy férfinak folyása támad a testéből, a folyása tisztátalan. ³Ez a teendő tisztátalanságával, ha folyása van: akár állandó testének a folyása, akár lappang testében a folyás, tisztátalanság az. ⁴Ezért tisztátalan minden fekvőhely, amelyen a folyásos fekszik, és tisztátalan minden holmi, amelyre ráül. ⁵Aki hozzáér a fekhelyéhez, mossa ki a ruháját, és mosakodjék meg vízben, de tisztátalan legyen estig. ⁶Aki pedig olyan holmira ül, amelyen a folyásos ült, mossa ki a ruháját, és mosakodjék meg vízben, de tisztátalan legyen estig. ⁷Aki hozzáér a folyásos emberhez, az is mossa ki a ruháját, és mosakodjék meg vízben, de tisztátalan legyen estig. ⁸És ha leköp a folyásos egy tiszta embert, az mossa ki a ruháját, mosakodjék meg vízben, de tisztátalan legyen estig. ⁹Tisztátalan minden nyereg is, amelyen a folyásos ült. ¹⁰Tisztátalan legyen estig mindenki, aki hozzáér bármihez, ami a folyásos alatt volt; és aki fölemeli azokat, mossa ki a ruháját, mosakodjék meg vízben, de tisztátalan legyen estig. ¹¹Mindenki, akit a folyásos megérintett anélkül, hogy a kezét leöblítette volna vízzel, mossa ki a ruháját, és mosakodjék meg vízben, de tisztátalan legyen estig. ¹²Össze kell törni azt a cserépedényt, amelyhez a folyásos hozzáért; minden ilyen faedényt pedig vízzel ki kell öblíteni.

¹³Amikor megtisztul a folyásos a folyásából, számoljon hét napot a tisztulásától kezdve. Akkor mossa ki a ruháját, és mossa meg a testét friss vízben, és tiszta lesz. ¹⁴A nyolcadik napon vegyen két gerlét vagy két galambot, menjen el az ÚR színe elé, a kijelentés sátrának a bejáratához, és adja oda azokat a papnak. ¹⁵A pap pedig készítse el az egyiket vétekáldozatul, a másikat égőáldozatul. Így végezzen érte engesztelést a pap az ÚR színe előtt, a folyása miatt.

¹⁶Ha egy férfinak magömlése van, mossa meg egész testét vízben, de tisztátalan legyen estig. ¹⁷Mossanak ki vízben minden ruhát és mindenféle bőrt, amelyre a magömlés került, és legyen az tisztátalan estig. ¹⁸És ha egy asszony mellett feküdvé a férfinak magömlése támad, mosakodjanak meg mindketten vízben, és legyenek tisztátalanok estig.

¹⁹Ha egy asszonynak folyása van, mert vérfolyás támad a testében, hét napig számítson az havi tisztulásnak. Mindenki, aki hozzáér, tisztátalan legyen estig. ²⁰Tisztátalan mindaz, amin fekszik havi tisztulása idején, és tisztátalan, amin ül. ²¹Ha valaki a fekvőhelyéhez ér, mossa ki a ruháját, mosakodjék meg vízben, és legyen tisztátalan estig. ²²És aki hozzáér bármilyen holmihoz, amin az asszony ült, mossa ki a ruháját, mosakodjék meg vízben, és legyen tisztátalan estig. ²³Ha valaki hozzáér valamihez abból, ami a fekvőhelyén volt vagy amin ülni szokott, legyen tisztátalan estig. ²⁴Ha pedig vele hál egy férfi, akkor az asszony havi tisztulása miatt legyen a férfi is tisztátalan hét napig, és legyen tisztátalan mindenestül az a fekvőhely is, amelyen feküdni szokott.

²⁵Ha az asszonynak a havi tisztulása idején kívül több napig vérfolyása van, vagy ha a folyás a havi tisztulás idejénél tovább tart, akkor tisztátalan legyen folyásának egész idején, éppoly tisztátalan, mint havi tisztulásának idején. ²⁶Minden fekvőhelye, amelyre folyásának ideje alatt bármikor is lefekszik, olyan legyen, mint a fekvőhelye a havi tisztulásakor. Minden, amire ráül, tisztátalan legyen, mint a havi tisztulásakor. ²⁷Bárki ér hozzájuk, tisztátalan legyen. Mossa ki azért a ruháját, mosakodjék meg vízben, és legyen tisztátalan estig.

²⁸Ha az asszony megtisztul folyásától, számoljon még hét napot, és azután már tiszta. ²⁹A nyolcadik napon vegyen két gerlét vagy két galambot, és vigye el azokat a paphoz, a kijelentés sátrának a bejáratához. ³⁰A pap pedig készítse el az egyiket vétekáldozatul, a másikat égőáldozatul. Így végezzen érte engesztelést a pap az ÚR színe előtt, tisztátalan folyása miatt.

³¹Így óvjátok Izráel fiait a tisztátalanságtól, hogy meg ne haljanak tisztátalanságuk miatt, tisztátalanná téve hajlékomat, amely közöttük van.

³²Ez a törvény vonatkozik a folyásosokra: arra, akinek magömlése van, amely által tisztátalanná lesz, ³³arra, akinek tart a havi tisztulása, meg arra, akinek egyéb folyása van, akár férfi, akár asszony, s végül arra a férfira, aki tisztátalan asszonnal hál.

16

Az engesztelési ünnep

¹Áron két fiának a halála után, akik meghaltak, mert az ÚR elé mertek lépni, beszélt az ÚR Mózeshez. ²Ezt mondta az ÚR Mózesnek: Mondd meg a testvérednek, Áronnak, hogy a szentélyben ne menjen be akármikor a kárpiton belülre, a ládán levő fedél elé, hogy meg ne haljon, mert a fedél fölött jelenek meg felhőben. ³Úgy menjen be Áron a szentélybe, hogy vigyen egy bikát vétekáldozatul, egy kost pedig égőáldozatul. ⁴Öltözzék gyolcsból készült szent köntösbe, gyolcsnadrág legyen rajta, gyolcsövvel övezze magát körül, gyolcssüveget tegyen a fejére. Szent ruhák ezek: mosakodjék meg azért vízben, és úgy öltse fel őket. ⁵Izráel fiainak a közösségétől pedig vegyen két kecskebakot vétekáldozatul és egy kost égőáldozatul.

⁶Mutassa be Áron a bikát mint a maga vétekáldozatát, és szerezzen engesztelést magáért és háza népéért. ⁷Azután fogja a két kecskebakot, állítsa azokat az ÚR elé a kijelentés sátrának a bejáratánál, ⁸és vessen sorsot Áron a két bakra: az egyiket sorsolja ki az Úrnak, a másikat Azázélnak. ⁹Vezesse oda Áron azt a bakot, amely a sorsvetésben az Úrnak jutott, és készítse azt el vétekáldozatul. ¹⁰Azt a bakot pedig, amely a sorsvetésben Azázélnak jutott, állítsák élve az ÚR elé, hogy engesztelést végezzen vele, és elküldje Azázélnak a pusztába.

¹¹Áron tehát mutassa be a bikát mint a maga vétekáldozatát, és szerezzen engesztelést magáért és háza népéért. Vágja le Áron a bikát mint a maga vétekáldozatát. ¹²Rakja tele a szenesserpenyőt izzó parázzsal az ÚR előtt levő oltárról, és két tele marok porrá tört, jó illatú füstölőszerrel együtt vigye be a kárpiton belülre. ¹³Tegye a jó illatú füstölőszert a tűzre az ÚR színe előtt, hogy beborítsa az illatáldozat felhője a födelet, amely a bizonyág fölött van, és akkor nem hal meg. ¹⁴Azután vegyen a bika véreből, és hintse ujjával a fedél elülső, keleti részére, a fedél elé pedig hétszer hintsen ujjával a vérből.

¹⁵Ezután vágja le a bakot mint a nép vétekáldozatát, vigye be a vérét a kárpiton belülre, és úgy cselekedjék ezzel a vérrel, ahogyan a bika vérével cselekedett: hintse a fedélre és a fedél elé. ¹⁶Így végezzen engesztelést a szentélyért, Izráel fiainak a tisztátalansága miatt és minden vétkes hitszegése miatt. Így cselekedjék a kijelentés sátráért is, amely közöttük, tisztátalanok között van. ¹⁷Amikor bemegy a szentélybe, hogy engesztelést szerezzen, senki más ne legyen a kijelentés sátrában, egészen addig, amíg ki nem jön. Így szerezzen engesztelést magáért, háza népéért és Izráel egész gyülekezetéért. ¹⁸Azután jöjjön ki az oltárhoz, amely az ÚR színe előtt áll, és végezzen azért is engesztelést: vegyen a bika véreből meg a bak véreből, és kenje meg körös-körül az oltár szarvait, ¹⁹és hintsen rá az ujjával hétszer a vérből. Így tisztítsa és szentelje meg azt, Izráel fiainak a tisztátalansága miatt.

²⁰Ha elvégezte az engesztelést a szentélyért, a kijelentés sátráért és az oltárért, vezesse oda az élő bakot. ²¹Tegye rá Áron mindkét kezét az élő bak fejére, és vallja meg fölötté Izráel fiainak minden bűnét és minden vétkes hitszegését. Helyezze azokat a bak fejére, azután küldje el egy arra kijelölt emberrel a pusztába, ²²hadd vigye magával a bak minden bűnüket egy kietlen vidékre. Az az ember pedig hajtsa ki a bakot a pusztába.

²³Azután menjen be Áron a kijelentés sátrába, vesse le a gyolcsruhákat, amelyeket magára öltött, amikor bement a szentélybe, és rakja le ott azokat. ²⁴Mosakodjék meg vízben, szent helyen, és öltözzék fel a saját ruháiba. Majd menjen ki, és készítse el a maga égőáldozatát meg a nép égőáldozatát, és szerezzon engesztelést magáért és a népért. ²⁵A vétekáldozat kövérjét is füstölögtesse el az oltáron. ²⁶Aki pedig kihajtotta az Azázélnak szánt bakot, mossa ki ruháját, mosakodjék meg vízben, azután bemehet a táborba. ²⁷A vétekáldozati bikát és a vétekáldozati bakot, amelyeknek a vérét a szentélybe vitték, hogy engesztelést szerezzenek vele, vigyék ki a táboron kívülre, és égessék el a bőrüket, húsukat és ganéjukat. ²⁸Aki elégeti ezeket, mossa ki a ruháját, mosakodjék meg vízben, és utána bemehet a táborba.

²⁹Örök rendelkezés legyen ez nektek: a hetedik hónap tizedik napján tartsatok böjtöt, és ne végezzetek semmiféle munkát, sem az, aki közületek való, sem a közöttetek tartózkodó jövevény. ³⁰Mert ezen a napon végeznek engesztelést értetek, hogy megtisztítsanak benneteket, és megtisztultok minden vétketektől az ÚR színe előtt. ³¹A teljes nyugalom napja legyen ez nálatok, amikor böjtöt is tartsatok. Örök rendelkezés ez. ³²Így végezzon engesztelést az a pap is, akit majd apja után kennek fel és avatnak fel pappá; öltse ehhez a gyolcsruhákat, a szent ruhákat magára. ³³Végezzon engesztelést a szentek szentjéért; a kijelentés sátráért és az oltárért is végezzon engesztelést. A papokért és a gyülekezet egész népéért is végezzon engesztelést. ³⁴Örök rendelkezés legyen ez nektek: évenként egyszer végezzon engesztelést Izráel fiaiórt, minden vétkük miatt. És Áron úgy cselekedett, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

17

Az állatok levágásának a törvénye

¹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²Szólj Áronhoz és fiaiohoz, meg Izráel összes fiáiohoz, és mondd meg nekik: Ezt parancsolta az ÚR:

³Ha Izráel házából valaki marhát, juhot vagy kecskét vág: akár a táborban, akár a táboron kívül vágja le, ⁴és nem viszi oda a kijelentés sátrának a bejáratáiohoz, hogy áldozatként bemutassa az ÚRnak az ÚR hajléka előtt, akkor úgy tekintsék azt az embert, mint akit vér terhel: vért ontott, ki kell irtani tehát az ilyen embert népe közül. ⁵Vigyék el azért Izráel fiai véresáldozataikat, amelyeket eddig a mezőn mutattak be, vigyék el az ÚRnak, a kijelentés sátrának a bejáratáiohoz, a paphoz, és ott vágják le azokat békeáldozatként az ÚRnak. ⁶A vért hintse a pap az ÚR oltárára a kijelentés sátrának a bejáratáioánál, a kövérjét pedig füstölögtesse el kedves illatul az ÚRnak. ⁷Ne áldozzák ezután véresáldozataikat a gonosz szellemeknek, akikkel paráználnak. Örök rendelkezés legyen ez nekik nemzedékről nemzedékre.

⁸Mondd meg nekik: Ha Izráel házából vagy a köztük tartózkodó jövevények közül valaki égőáldozatot vagy véresáldozatot akar bemutatni, ⁹és nem viszi oda a kijelentés sátrának a bejáratáiohoz, hogy az ÚRnak készítsék el, az ilyen embert ki kell irtani népe közül.

A vért nem szabad megenni

¹⁰Ha Izráel házából vagy a köztük tartózkodó jövevények közül valaki bármilyen vért eszik, ellene fordulok annak az embernek, aki vért evett, és kiirtom népe közül. ¹¹Mert a test lelke a vérben van, és én az oltárra adtam azt nektek, hogy engesztelést szerezzon értetek. Mert a vér a benne levő lélek által szerez engesztelést. ¹²Ezért mondtam Izráel fiainak: Senki se egyék vért közületek; a köztetek tartózkodó jövevény se egyék vért.

¹³Ha valaki Izráel fiai közül vagy a köztük tartózkodó jövevények közül vadászat közben vadat vagy madarat zsákmányol, amelyet meg szabad enni, folyassa ki a vérét, és takarja be azt porral. ¹⁴Mert minden test lelke a vére a lélekkel együtt. Ezért mondtam Izráel fiainak: Semmiféle testnek a vérét ne egyétek meg, mert minden testnek a lelke a vére. Ki kell irtani mindenkit, aki megeszi. ¹⁵Ha pedig valaki elhullott vagy széttépett állatot eszik, akár közületek való, akár jövevény, mossa ki ruháját, mosakodjék meg vízben, de legyen tisztátalan estig; azután tiszta lesz. ¹⁶De ha nem mossa ki, és nem mosakodik meg, akkor bűnhődnie kell.

18

A családi élet tisztasága

¹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek! ³Ne cselekedjétek úgy, ahogyan Egyiptomban szokás, ahol laktatok. És ne cselekedjétek úgy, ahogyan Kánaán földjén szokás, ahova beviszlek benneteket. Ne kövessétek a szokásaikat! ⁴Az én törvényeim szerint cselekedjétek, az én rendelkezéseimet tartsátok meg, és azokat kövessétek! Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek! ⁵Tartsátok meg rendelkezéseimet és törvényeimet, mert aki megcselekszi azokat, él általuk. Én vagyok az ÚR!

⁶Senki se közeledjék egyetlen vér szerinti rokonához sem azért, hogy fölfedje annak szemérmét. Én vagyok az ÚR! ⁷Apád szemérmét és anyád szemérmét ne fedd föl: anyád ő, ne fedd föl a szemérmét. ⁸Apád feleségének a szemérmét ne fedd föl: apádé az a szemérem. ⁹Testvérednek: apád leányának vagy anyád leányának a szemérmét ne fedd föl, akár otthon, akár máshol született. ¹⁰Fiad leányának vagy lányod leányának a szemérmét ne fedd föl, mert saját szemérmed az. ¹¹Apád felesége leányának a szemérmét ne fedd föl: apád szülöttje, a saját testvéred ő. ¹²Apád nővérének a szemérmét ne fedd föl: apád vérrokona ő. ¹³Anyád nővérének a szemérmét ne fedd föl, mert anyád vérrokona ő. ¹⁴Apád testvérenek a szemérmét ne fedd föl, feleségéhez se közeledj: saját nagynénéd ő. ¹⁵Menyednek a szemérmét ne fedd föl: fiadnak a felesége ő, ne fedd föl a szemérmét. ¹⁶Testvéred feleségének a szemérmét ne fedd föl: testvéredé az a szemérem. ¹⁷Egy asszonynak és leányának a szemérmét ne fedd föl. Fiának a leányát és lányának a leányát ne vedd el, hogy fölfedd a szemérmüket, mert vérrokonok ők. Fajtalanság ez. ¹⁸Ne végy feleségül senkit a testvére mellé, nehogy vetélkedés támadjon, ha még testvére életében fölfedd a szemérmét.

¹⁹Ne közeledj nőhöz havi tisztátalansága idején, hogy fölfedd a szemérmét.

²⁰Honfitársad feleségével ne közösj, mert tisztátalanná teszed magad vele. ²¹Gyermekedet ne add oda, hogy elégessék a Moloknak; ne gyalázd meg ezzel Istened nevét! Én vagyok az ÚR!

²²Férfival ne hálj úgy, ahogyan asszonnyal hálnak. Utálatosság az. ²³Semmiféle állattal ne közösj, mert tisztátalanná teszed magad vele. És asszony se álljon meg állat előtt, hogy párosodjék vele. Förtelem az.

²⁴Ne tegyétek magatokat ezek közül semmivel sem tisztátalanná! Mert azok a népek tették magukat mindezekkel tisztátalanná, amelyeket kiűzök előletek. ²⁵Így vált tisztátalanná az a föld. Ezért majd számon kérem rajta a bűnét, és ki fogja hányni lakosait az a föld. ²⁶Ti azonban tartsátok meg rendelkezéseimet és törvényeimet! Ne kövessetek el egyet sem ezek közül az utálatosságok közül, se a közületek való, se a köztetek tartózkodó jövevény. ²⁷Mert az előttetek fekvő föld lakói elkövették mindezeket az utálatosságokat, azért lett tisztátalanná az a föld. ²⁸Ne hányjon ki titeket is az a föld, ha tisztátalanná teszitek, ahogyan kihányta az előttetek levő népeket. ²⁹Mert aki csak egyet is elkövet ezek közül az utálatosságok közül, azt mind ki kell irtani népe közül, ha ilyet követ el. ³⁰Tartsátok meg, amiket elrendeltem, és semmit ne kövessetek el azok közül az utálatos szokások közül, amelyeket előttetek elkövettek, és ne tegyétek magatokat tisztátalanná azokkal! Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

19

A Tízparancsolat követelményei

¹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²Szólj Izráel fiainak egész közösségéhez, és mondd meg nekik: Szentek legyetek, mert én, az ÚR, a ti Istenetek, szent vagyok. ³Anyját és apját mindenki tisztelje. Tartsátok meg szombatjaimat. Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek! ⁴Ne forduljatok a bálványokhoz, és ne készítetek magatoknak öntött istenszobrokat. Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

⁵Ha békeáldozatot mutattok be az Úrnak, úgy áldozatok, hogy ő kedvesen fogadja tőletek. ⁶Az áldozás napján és másnap egyétek meg, ami pedig harmadnapra marad, azt égessétek el! ⁷Ha mégis eszik valaki harmadnap belőle, az romlott húst eszik, így az nem talál kedves fogadtatásra. ⁸Bűn terheli azt, aki abból eszik, mert meggyalázta az ÚR szentségét. Ki kell irtani az ilyen embert népe közül.

⁹Amikor földetek termését learatjátok, ne arassátok le egészen a mező széléig, és ami aratás közben elhullott, azt ne szedjétek föl. ¹⁰Szőlődet se böngészd végig, és a szőlődben lehullott szemeket ne szedd föl. Hagyd ott azokat a szegényeknek és a jövevényeknek. Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

¹¹Ne lopjatok, ne hazudjatok, és csalással senki se károsítsa meg honfitársát! ¹²Ne esküdjétek hamisan nevemre, mert meggyalázzátok Istenetek nevét. Én vagyok az ÚR!

¹³Felebarátodat ne sanyargasd és ne rabold meg! A napszámos bére ne maradjon nálad másnap reggelig! ¹⁴A süketet ne szidalmazd, a vak elé ne vess gáncsot! Félj Istenedtől: Én vagyok az ÚR!

¹⁵Ne kövessetek el jogtalanságot az ítékezésben! Ne légy elfogult a nincstelen javára, és ne kedvezz a hatalmasnak! Igaz ítéletet hozz honfitársad ügyében! ¹⁶Ne terjessz rágalmakat néped között! Ne törj felebarátod életére! Én vagyok az ÚR! ¹⁷Ne gyűlöld szívedben embertársadat! Fedd meg bátran honfitársadat, hogy ne légy részes a vétkében. ¹⁸Ne légy bosszúálló, se haragtartó néped fiaival szemben! Szeresd felebarátodat, mint magadat! Én vagyok az ÚR!

¹⁹Tartsátok meg rendelkezéseimet! Állatodat más fajtaival ne párosítsd! Ne vesd be meződet kétféle maggal! Ne végy magadra kétféle anyagból szőtt ruhát!

²⁰Ha egy férfi egy nővel hál, vele közösül, és az a nő egy szolgálóleány, akit egy másik férfival eljegyeztek ugyan, de még nem váltottak ki, se szabadon nem bocsátottak, akkor büntessék meg őket, de ne haljanak meg, mert nem volt szabad a nő. ²¹A férfi vigye el jóvátételi áldozatát az Úrnak, a kijelentés sátrának a bejáratához: egy jóvátételi áldozatra szánt kosszal. ²²Végezzen érte engesztelést a pap a jóvátételi áldozatra szánt kossal az ÚR színe előtt, vétkéért, amelyet elkövetett, és akkor bocsánatot nyer vétkéért, amelyet elkövetett.

²³Ha majd bementek arra a földre, és ültettek mindenféle gyümölcsfát, tartsátok a gyümölcsét körülmetéletlennek, három esztendeig legyen körülmetéletlen: ne egyetek belőle! ²⁴A negyedik esztendőben szenteljétek minden gyümölcsét ünnepi ajándékként az Úrnak, ²⁵az ötödik esztendőben pedig már megehetitek a gyümölcsét. Így bőven fog teremni nektek. Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

²⁶Ne egyetek semmit a vérével! Varázslást ne űzzetek, és ne jövendölgessetek! ²⁷Ne nyírjátok le halántékokról a haját, és ne csúfítsd el a szakállad végét! ²⁸Ne vagdossátok be testeteket halottért, és ne végezzetek magatokon tetoválást. Én vagyok az ÚR! ²⁹Ne gyalázd meg leányodat azzal, hogy paráznaságra adod, hogy ne legyen paráznává a föld, és ne legyen tele a föld fajtalanokdással!

³⁰Tartsátok meg szombatjaimat, tiszteljétek szent helyemet! Én vagyok az ÚR! ³¹Ne forduljatok halottidézőkhöz, és ne tudakozódjatok jövendőmondóknál, mert tisztátalanokká teszitek magatokat velük. Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek! ³²Az ősz ember előtt kelj fel, és becsüld meg az öreg embert! Félj Istenedtől: Én vagyok az ÚR!

³³Ha jövevény tartózkodik köztetek az országban, ne nyomorgassátok! ³⁴Olyan legyen a köztetek tartózkodó jövevény, mint a közületek való született izráeli! Szeressétek, mint magatokat, mert ti is jövevények voltatok Egyiptomban. Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek! ³⁵Ne kövessetek el jogtalanságot az ítékezésben, sem a hossz mértékek, súly mértékek és űrmértékek használatában. ³⁶Igaz mérleget, igaz súlyokat, igaz vékát és igaz mérőedényt használjatok! Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek, aki kihoztalak benneteket Egyiptomból! ³⁷Tartsátok meg azért minden rendelkezésemet, minden törvényemet, és teljesítsétek azokat! Én vagyok az ÚR!

20

Vallási és erkölcsi vétkek tiltása

¹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²Mondd meg Izráel fiainak: Aki Izráel fiai közül vagy az Izráelben tartózkodó jövevények közül odaadja gyermekét a Moloknak, halállal lakoljon: köveze meg az ország népe. ³Én is ellene fordulok az ilyen embernek, és kiirtom népe közül, mivel a Moloknak adta gyermekét, és ezzel tisztátalanná tette szent helyemet, és meggyalázta szent nevemet. ⁴Ha pedig az ország népe szemet huny fölötte, és nem öli meg azt az embert, aki odaadja gyermekét a Moloknak, ⁵akkor én fordulok az ellen az ember ellen és a nemzetsége ellen, és kiirtom a nép közül őt és mindazokat, akik követik a paráznaságban, paráználkodva a Molokkal. ⁶Ha valaki halottidézőhöz és jövendőmondóhoz fordul, és követi őket a paráznaságban, ellene fordulok az ilyen embernek, és kiirtom népe közül.

⁷Szenteljétek oda magatokat, és legyetek szentek, mert én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

⁸Tartsátok meg rendelkezéseimet, és teljesítsétek azokat! Én, az ÚR szentellek meg titeket!

⁹Ha valaki gyalázza apját vagy anyját, halállal lakoljon! Apját és anyját gyalázta: vére rajta.

¹⁰Ha valaki férjes asszonnyal paráználkodik, a felebarátja feleségével paráználkodik, halállal lakoljon a parázna férfi és a parázna nő. ¹¹Ha valaki apjának a feleségével hál, apjának a szemérmét fedte föl: halállal lakoljanak mindketten, vérük rajtuk. ¹²Ha valaki a menyével hál, halállal lakoljanak mindketten. Förtelmességet követtek el, vérük rajtuk. ¹³Ha valaki férfival hál úgy, ahogyan asszonnyal szoktak hálni, mivel utálatosságot követtek el mindketten, halállal lakoljanak, vérük rajtuk. ¹⁴Ha valaki feleségül vesz egy nőt az anyjával együtt, fajtalanság az. Égessék meg a férfit az asszonyokkal együtt. Ne legyen ilyen fajtalanság köztetek! ¹⁵Ha valaki állattal közösül, halállal lakoljon, és az állatot is öljétek meg! ¹⁶Ha egy asszony bármiféle állathoz közeledik, hogy párosodjék vele, öld meg az asszonyt is meg az állatot is! Halállal lakoljanak, vérük rajtuk. ¹⁷Ha valaki feleségül veszi a testvérét, apjának a lányát vagy anyjának a lányát, és meglátja annak szemérmét, és az is meglátja az ő szemérmét: gyalázat az. Ki kell irtani az ilyeneket népük szeme láttára. Mivel testvérenek a szemérmét fedte föl, bűnhődnie kell. ¹⁸Ha valaki havibajos asszonnyal hál és fölfedi annak a szemérmét, föltakarja a forrását, és az asszony is fölfedi vérenek forrását, mindkettőjüket ki kell irtani népük közül. ¹⁹Anyád nővérenek vagy apád nővérenek a szemérmét ne fedd föl! Aki ilyet tesz, vérrokonát gyalázza meg: együtt kell bűnhődniük. ²⁰Aki nagynénjével hál, az a nagybátyja szemérmét fedte föl. Bűnhődni fognak vétkükért, gyermektelenül halnak meg. ²¹Aki elveszi testvérenek a feleségét, vérfertőzést követ el. Testvérenek a szemérmét fedte föl, gyermektelenek lesznek.

²²Tartsátok meg minden rendelkezésemet, minden törvényemet, és teljesítsétek azokat, hogy ki ne hányjon benneteket az a föld, ahova beviszlek titeket, hogy ott lakjatok. ²³Ne kövessétek annak a népnek a szokásait, amelyet kiűzök előletek. Megutáltam őket, mert mindezeket cselekedték. ²⁴Nektek azonban megmondtam, hogy ti fogjátok birtokba venni a földjüket, mert én nektek adom azt, a tejjel-mézzel folyó földet. Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek, aki elkülönítettelek benneteket a népektől. ²⁵Tegyetek azért különbséget tiszta és tisztátalan négylábú között, tisztátalan és tiszta madár között, és ne tegyétek magatokat

utálatossá olyan négylábúval, madárral vagy bármiféle földi csúszómászóval, amelyet különválasztottam, mint ami számotokra tisztátalan. ²⁶Legyetek előttem szentek, mert én, az ÚR szent vagyok, és elkülönítettek benneteket a népektől, hogy az enyéim legyetek.

²⁷Ha egy férfiból vagy asszonyból halottidéző vagy jövőmondó szól, halállal lakoljon. Kövezzék meg őket: vérük rajtuk.

21

A papi tisztséggel járó követelmények

¹Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek: Mondd meg Áron fiainak, a papoknak, mondd meg nekik, hogy ne tegyék magukat tisztátalanná népük közül való halottal. ²De ha a legközelebbi rokonai közül halt meg valaki: anyja, apja, fia, leánya, testvére ³vagy hajadon nővére: legközelebbi rokon ő is, ha még nem ment férjhez; ezekkel tisztátalanná teheti magát. ⁴Mint férj se tegye tisztátalanná magát népe között, ne veszítse el szent voltát. ⁵Ne borotválják kopaszra a fejüket, szakálluk szélét ne nyírják le, és a testüket ne vagdossák be. ⁶Szentek legyenek Istenük előtt, és ne hozzanak gyalázatot Istenük nevére. Mert ők mutatják be az ÚR tűzáldozatait, Istenük kenyerét, azért szentek legyenek. ⁷Ne vegyenek el paráznát vagy olyan nőt, akit megerőszakoltak. Olyan nőt se vegyenek el, akit a férje elbocsátott, mert Istenüknek vannak odaszentelve. ⁸Szentnek tekintsd a papot, mert Istened kenyerét ő mutatja be. Szent legyen előtted, mert én, az ÚR, aki szent vagyok, megszenteltem őket. ⁹Ha valamelyik pap leánya gyalázatot követ el, mert paráználkodik, meg kell égetni, mert apjára hozott gyalázatot.

¹⁰Aki főpap lett testvérei között azzal, hogy fejére öntötték a fölkenéshez való olajat és felavatták, amikor a szent ruhákba öltöztették, ne hagyja gondozatlanul a haját, ne szaggassa meg a ruháját, ¹¹és ne menjen be semmiféle holttesthez: még az apjáéval vagy az anyjáéval se tegye magát tisztátalanná. ¹²Ne hagyja el a szentély területét, és ne hozzon így gyalázatot Istenének szentélyére, mert Istenének odaszentelt, fölkenésre való olaja van rajta. Én vagyok az ÚR! ¹³Hajadont vegyen feleségül. ¹⁴Özvegyet, elbocsátottat, megerőszakoltat, paráznát, ilyeneket nem vehet el. Csak a saját népéből való hajadont vehet feleségül, ¹⁵hogy gyalázatot ne hozzon utódaira népe között. Én, az ÚR szenteltem fel őt.

¹⁶Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ¹⁷Így szólj Áronhoz: Ha utódaid közül valakinek a későbbi nemzedékekben testi fogyatékosága lesz, az ne mutassa be áldozatul Istenének a kenyerét. ¹⁸Nem mutathatja be az, akinek testi fogyatékosága van, tehát aki vak, sánta, nyúlszájú vagy nyomorék, ¹⁹se olyan, akinek kéz- vagy lábtörése volt, ²⁰se aki púpos vagy vézna, hályogos szemű, viszketeges, sömörös vagy sérves. ²¹Áron pap utódai közül senki nem mehet oda tűzáldozatot bemutatni az Úrnak, akinek testi fogyatékosága van. Mivel testi fogyatékosága van, nem mehet oda, hogy bemutassa Istenének a kenyerét.

²²Istenének a kenyeréből, az igen szentből és a szentből egyaránt ehet. ²³De a kárpithoz nem mehet be, és az oltárhoz nem közeledhet, mert testi fogyatékosága van: ne gyalázza meg szentélyemet. Én, az ÚR vagyok a megszentelőjük!

²⁴Mózes pedig elmondta ezeket Áronnak és fiainak, meg Izráel fiainak.

22

Az áldozati ételek szentek

¹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²Mondd meg Áronnak és fiainak, hogy vigyázva bánjanak Izráel fiainak szent adományával. Meg ne gyalázzák szent nevemet azokkal, amiket ők nekem szentelnek. Én vagyok az ÚR! ³Mondd nekik: Ha bárki a ti utódaitok közül, bármely nemzedékekből akkor közelít a szent adományokhoz, amelyeket Izráel fiai az Úrnak szentelnek, amikor éppen tisztátalan, azt az embert ki kell irtani előlem. Én vagyok az ÚR! ⁴Ha valaki Áron utódai közül poklos vagy folyásos, nem ehet a szent adományokból, amíg meg nem tisztul. Ha pedig valaki hozzáér egy halott által tisztátalanná lett dologhoz, vagy ha valakinek magömlése volt, ⁵vagy megérint valamilyen kisebb állatot, és tisztátalanná

lesz, vagy bármilyen tisztátalanságban levő embert, és úgy lesz tisztátalanná, ⁶az az ember, aki effélét érint, tisztátalan lesz estig: nem ehet hát a szent adományokból. Mosakodjék meg előbb vízben, ⁷és naplemente után tiszta lesz: azután ehet a szent adományokból, mert az ő eledele az. ⁸Döglött vagy széttépett állatot nem ehet, mert tisztátalan lesz általa. Én vagyok az ÚR! ⁹Így tartsák meg, amit elrendeltem, hogy vétekekkel ne terheljék magukat, és meg ne haljanak amiatt, hogy meggyalázzák azokat. Én, az ÚR vagyok a megszentelőjük!

¹⁰Egy idegen ember sem ehet szent ételt, a papnál levő betelepült vagy napszámos sem ehet szent ételt. ¹¹De ha a pap pénzen vásárol meg valakit tulajdonául, az ehet belőle. A házában született szolgák is ehetnek eledeléből. ¹²Ha a pap leánya idegen férfi felesége lesz, nem ehet a szent áldozati felajánlásokból. ¹³De ha a pap leánya özvegyen maradt, vagy elbocsátották, gyermeke pedig nincs, és visszatér apja házába, akkor éppúgy ehet az apja eledeléből, mint leány korában. De egyetlen idegen sem ehet belőle.

¹⁴Ha valaki nem szándékosan eszik szent ételt, az adja meg a papnak a szent ételt, de tegye még hozzá az egyötödét. ¹⁵Ne gyalázzák meg Izráel fiainak szent adományait, amelyeket felajánlanak az Úrnak, ¹⁶és ne terheljék meg súlyos bűnnel őket azért, hogy esznek szent adományaikból. Mert én, az ÚR vagyok a megszentelőjük.

Az áldozati állatok hibátlanok legyenek

¹⁷Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ¹⁸Szólj Áronhoz és fiaihoz, meg Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Ha valaki Izráel házából és az Izráelben élő jövevények közül áldozatot akar bemutatni, és akár fogadalmi, akár önkéntes áldozatként valamiből égőáldozatot mutat be az Úrnak, ¹⁹hibátlan hím marhát, juhot vagy kecskét vigyetek, hogy ő kedvesen fogadja tőletek. ²⁰Ne mutassatok be olyat, aminek fogyatékosága van, mert akkor nem fogadja kedvesen tőletek. ²¹Ha valaki marhát, juhot vagy kecskét akar bemutatni békeáldozatul az Úrnak, akár fogadalma teljesítéséeként, akár önkéntes áldozatként, hibátlan legyen az, semmiféle fogyatékosága se legyen, mert akkor fogadja kedvesen. ²²Ne mutassatok be az Úrnak vakot, törött csontút, sérültet, szemölcsösöt, viszketeget vagy sömöröset. Ne adjatok ilyenekből tűzáldozatot az ÚR oltárára! ²³Torz és csenevész marhát vagy juhot önkéntes áldozatul be lehet mutatni, de fogadalmi áldozatként Isten nem fogadja azt kedvesen. ²⁴Összenyomott, zúzott, megszakadt vagy kimetszett heréjűt ne mutassatok be az Úrnak. Ne tegyétek ezt országokban. ²⁵Ha idegen ember kezéből való bármi efféle, akkor sem mutathatjátok be mint Istenetek eledelét. Mivel csonkák és fogyatékosak, nem szereznek kegyelmet nektek.

²⁶Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²⁷A borjú, a bány és a kecskegida maradjon az ellés után az anyja mellett hét napig. A nyolcadik naptól fogva szereznek kegyelmet, ha feláldozzák tűzáldozatul az Úrnak. ²⁸Marhát vagy juhot fiastul ne vágjatok le ugyanazon a napon. ²⁹Ha hálaáldozatot mutattok be az Úrnak, úgy áldozátok, hogy kedvesen fogadja tőletek. ³⁰Még aznap egyétek meg, ne hagyjatok belőle reggelre. Én vagyok az ÚR!

³¹Tartsátok meg parancsolataimat és teljesítsétek azokat. Én vagyok az ÚR! ³²Ne gyalázzátok meg szent nevemet, hogy megszentelt legyek Izráel fiai között. Én, az ÚR vagyok a megszentelőtök, ³³aki kihoztalak benneteket Egyiptomból, hogy a ti Istenetek legyetek. Én vagyok az ÚR!

23

Az ünnepek elrendelése. A nyugalom napja

¹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Ezek az ÚR ünnepei, amelyeken szent összejövetelt kell egybehívnotok. Ezek az én ünnepeim:

³Hat napon át végezzétek munkátokat, de a hetedik napon teljes nyugalom legyen szent összejövetellel. Semmiféle munkát ne végezzetek; az Úrtól rendelt pihenőnap legyen az mindenütt, ahol laktok.

A páska és a kovásztalan kenyerek ünnepe

⁴Ezek az ÚR ünnepnapjai, a szent összejövetelek, amelyeket a megszabott idejükben egybe kell hívnotok:

⁵Az első hónapban, a hónap tizennegyedikén estefelé van az ÚR páskája. ⁶Ennek a hónapnak a tizenötödik napja pedig az ÚR kovásztalan kenyereinek ünnepe. Hét napig kovásztalan kenyeret egyetek. ⁷Az első napon tartsatok szent összejövetelt. Ne végezzetek semmilyen foglalkozáshoz tartozó munkát. ⁸Hét napon át mutassatok be tűzáldozatot az Úrnak. A hetedik napon tartsatok szent összejövetelt, ne végezzetek semmilyen foglalkozáshoz tartozó munkát.

Az első kéve bemutatása

⁹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ¹⁰Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Ha bementek arra a földre, amelyet nektek adok, és learatjátok annak termését, vigyétek el aratásotok első kévét a paphoz. ¹¹Az mutassa fel a kévét az ÚR előtt azért, hogy ő kedvesen fogadja tőletek. A szombat után következő napon mutassa fel azt a pap. ¹²A kéve felmutatásának a napján készítsetek egy hibátlan, egyéves bárányt égőáldozatul az Úrnak, ¹³a hozzá tartozó ételáldozatul pedig kéttized véka finomlisztet, olajjal gyúrva. Kedves illatú tűzáldozat ez az Úrnak. A hozzá tartozó italáldozatul egynegyed hín bort adjatok.

¹⁴Kenyeret, pörkölt vagy zsenge gabonaszemeket ne egyetek egészen addig a napig, amíg el nem viszitek Isteneteknek az őt megillető áldozatot. Örök rendelkezés legyen ez nektek mindenütt, ahol laktok, nemzedékről nemzedékre.

Az aratási hálaadó ünnep

¹⁵Számoljatok a szombatra következő naptól, tehát attól a naptól, amelyen elviszitek a felmutatásra szánt kévét, hét teljes hetet. ¹⁶Ötven napot számoljatok a hetedik szombat utáni napig. Akkor mutassatok be új ételáldozatot az Úrnak. ¹⁷Hozzatok lakóhelyetekről két kenyeret felmutatott áldozatul: kéttized véka finomlisztből készüljenek, kovással sütve, az első termésből való áldozatul az Úrnak. ¹⁸A kenyéren kívül mutassatok be hét hibátlan, egyéves bárányt, egy bikaborjút meg két kost. Legyenek ezek az ÚR égőáldozatai, a hozzájuk tartozó étel- és italáldozattal együtt. Kedves illatú tűzáldozat ez az Úrnak. ¹⁹Készítsetek el egy kecskebakot is vétekáldozatul, két egyéves bárányt pedig békeáldozatul. ²⁰A pap mutassa fel azokat az első termésből készült kenyér fölött felmutatott áldozatul az ÚR színe előtt a két báránnyal együtt. Az Úrnak szentelt adományok ezek, legyenek a papé. ²¹Hívjatok össze ugyanerre a napra szent összejövetelt, ne végezzetek semmilyen foglalkozáshoz tartozó munkát. Örök rendelkezés legyen ez nektek mindenütt, ahol laktok, nemzedékről nemzedékre!

²²Amikor földetek termését learatjátok, ne arassátok le egészen a mező széléig, és ami aratás közben elhullott, azt ne szedjétek föl. Hagyd ott azokat a szegénynek és a jövevénynek. Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

A hetedik hónap első napja

²³Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²⁴Mondd meg Izráel fiainak: A hetedik hónapban, a hónap elsején tartsatok pihenőnapot, szent összejövetelt emlékeztető kürtzengéssel. ²⁵Ne végezzetek semmilyen foglalkozáshoz tartozó munkát, hanem mutassatok be tűzáldozatot az Úrnak.

Az engesztelési ünnep

²⁶Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²⁷Ugyanennek, a hetedik hónapnak a tizedike az engesztelés napja. Tartsatok szent összejövetelt, tartóztassátok meg magatokat, és mutassatok

be tűzáldozatot az Úrnak.²⁸ Ne végezzetek ezen a napon semmiféle munkát, mert az engesztelés napja ez, hogy engesztelést végezzenek értetek Isteneteknek, az Úrnak színe előtt.²⁹ Ha pedig valaki nem tartóztatja meg magát ezen a napon, azt ki kell irtani népe közül.³⁰ És ha valaki bármiféle munkát végez ezen a napon, azt az embert kipusztítom népe közül.³¹ Ne végezzetek semmiféle munkát akkor. Örök rendelkezés legyen ez mindenütt, ahol laktok, nemzedékről nemzedékre.³² A teljes nyugalom napja legyen ez nektek, tartóztassátok meg magatokat. A hónap kilencedikének estéjén, ettől az estétől a következőig, pihenjetez nyugalmatok napján.

A sátoros ünnep

³³Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ³⁴Mondd meg Izráel fiainak: Ugyanennek, a hetedik hónapnak a tizenötödik napján kezdődjék az Úrnak a hét napig tartó lombsátrak ünnepe.³⁵ Az első napon tartsatok szent összejövetelet, ne végezzetek semmilyen foglalkozáshoz tartozó munkát.³⁶ Hét napon át mutassatok be tűzáldozatot az Úrnak. A nyolcadik napon tartsatok szent összejövetelet, és mutassatok be tűzáldozatot az Úrnak. Ünnepnap ez, ne végezzetek semmilyen foglalkozáshoz tartozó munkát.

³⁷Ezek az ÚR meghatározott ünnepei, amelyeken szent összejövetelet kell egybehívnotok. Mutassatok be tűzáldozatot az Úrnak: égőáldozatot, ételáldozatot, véresáldozatot és italáldozatot, mindegyik napon annak rendje szerint,³⁸ az ÚR nyugalomnapjain kívül, és az egyéb adományaitokon: az összes fogadalmi és önkéntes áldozataitokon kívül, amelyeket az Úrnak adtok.

³⁹A hetedik hónap tizenötödik napjától kezdve pedig, amikor begyűjtitek a föld termését, hét napon át ünnepeljétek az ÚR ünnepeit. Az első nap is legyen pihenőnap, és a nyolcadik nap is legyen pihenőnap.⁴⁰ Vegyetek magatoknak az első napon nemes fákról való gyümölcsöt, pálmaágakat, sűrű lombú faágakat és fűzfagallyakat, és örvendeztetek hét napon át Istenetek, az ÚR előtt.⁴¹ Így ünnepeljétek meg ezt az ÚR ünnepeként minden esztendőben hét napon át. Örök rendelkezés legyen ez nektek nemzedékről nemzedékre. A hetedik hónapban ünnepeljétek ezt.⁴² Lombsátrakban lakjatok hét napig, lombsátrakban lakjék az országban minden izráeli.⁴³ Hadd tudják meg nálatok az eljövendő nemzedékek, hogy sátrakban adtam lakást Izráel fiainak, amikor kihoztam őket Egyiptomból. Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

⁴⁴Mózes pedig elmondta Izráel fiainak, hogy melyek az ÚR ünnepei.

24

Az örökmécses és a szent kenyerek

¹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²Parancsold meg Izráel fiainak, hogy hozzanak neked olajbogyóból ütött tiszta olajat a mécstartóhoz, hogy mindig tehessenek rá égő mécseset.

³Gondoskodjon róla Áron, hogy az a kijelentés sátrában, a bizonyosság kárpitján kívül, estétől reggelig állandóan égjen az ÚR előtt. Örök rendelkezés legyen ez nektek nemzedékről nemzedékre.⁴ A színarany lámpatartóra rakja fel a mécseseket, hogy állandóan az ÚR előtt égjenek.

⁵Véggy finomlisztet, és süss belőle tizenkét lepényt. Kéttized vékából készüljön egy lepény.⁶ Helyezd el azokat két sorban, soronként hatot, a színarannyal bevont asztalra az ÚR elé.⁷ Tégy a sorokra tiszta tömjént. Ez legyen a kenyérből az emlékeztető áldozat: tűzáldozat ez az Úrnak.⁸ Szombatról szombatra így kell megteríteni az ÚR előtt, állandóan: örök szövetség kötelezi erre Izráel fiait.⁹ Azután legyen a kenyér Ároné és fiaié. Szent helyen egyék meg, mert az ÚR igen szent tűzáldozatai közé tartozik ez is. Örök rendelkezés ez.

Istenkáromlás és egyéb bűnök büntetése

¹⁰Egy izráeli asszony fia, akinek az apja egyiptomi volt, Izráel fiaival együtt jött ki, és ennek az izráeli asszonynak a fia meg egy izráeli férfi összeveszett a táborban. ¹¹Az izráeli asszony fia káromolta az ÚR nevét és átkozódott, ezért odavitték Mózeshez. Anyjának a neve Selómít volt, Dibrí leánya, Dán törzséből. ¹²És őrizetbe vették, amíg útmutatást nem kapnak az Úrtól.

¹³Az ÚR pedig így beszélt Mózeshez: ¹⁴Vidd ki az átkozódót a táboron kívülre, és tegyék fejére a kezüket mindazok, akik hallották őt, azután kövezze meg őt az egész közösség. ¹⁵Izráel fiaikhoz pedig így beszélj: Ha valaki átkozza Istenét, annak bűnhődnie kell vétkéért. ¹⁶Aki az ÚR nevét káromolja, halállal lakoljon: irgalom nélkül kövezze meg az egész közösség! Akár jövevény, akár közületek való, meg kell halnia, ha káromolja az ÚR nevét.

¹⁷Ha valaki agyonüt egy embert, akárkit is, halállal lakoljon! ¹⁸Aki pedig egy állatot üt agyon, az fizessen az állatért állattal. ¹⁹Ha valaki nyomorékká teszi honfitársát, azzal úgy bánjanak, ahogyan ő cselekedett: ²⁰törést törésért, szemet szemért, fogat fogért. Amilyen fogyatékoságot okozott, olyat okozzanak neki is. ²¹Aki állatot üt agyon, fizesse meg azt, de aki embert üt agyon, annak meg kell halnia. ²²Ugyanaz a törvény vonatkozzon nálatok mind a jövevényre, mind a született izráelire, mert én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

²³Így beszélt Mózes Izráel fiaikhoz, azok pedig kivítették az átkozódót a táboron kívülre, és megkövezték. Úgy cselekedtek Izráel fiaik, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

25

A nyugalom esztendeje

¹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR a Sínai-hegyen: ²Szólj Izráel fiaikhoz, és mondd meg nekik: Amikor bementek arra a földre, amelyet nektek adok, legyen nyugalma a földnek is az ÚR nyugalomnapjához hasonlóan. ³Hat éven át vesd be meződet, és hat éven át mesd meg szőlődet, és takarítsd be azok termését. ⁴De a hetedik esztendőben legyen teljes nyugalma a földnek, az ÚR nyugalomnapjához hasonlóan. Meződet ne vesd be, és szőlődet ne mesd meg. ⁵Ami az aratás után kihajtott, azt ne arasd le, és metszetlen szőlőd fürtjeit ne szedd le. A nyugalom esztendeje legyen ez a föld számára. ⁶De ami egyebet a föld a nyugalma idején terem, legyen a táplálékok: neked, szolgálóknak és szolgálóleányoknak, a nálad tartózkodó napszámosnak és idegennek, ⁷meg jószágoknak és a földeden élő vadállatoknak; minden, amit terem, legyen az eledetek.

A nagy örömnép éve

⁸Számolj azután hét nyugalomévet, azaz hétszer hét esztendőt, úgyhogy a hét nyugalomévi ideje negyvenkilenc esztendő legyen. ⁹Akkor fúvasd meg a harsogó kürtöt a hetedik hónap tizedikén, az engesztelés napján fúvasd meg a kürtöt országszerte. ¹⁰Szenteljétek meg az ötvenedik esztendőt, és hirdessetek felszabadulást az ország minden lakosának. Legyen az nektek örömnép: hadd jusson hozzá újra mindenki a birtokához, és hadd térjen vissza mindenki a nemzetségéhez. ¹¹Örömnép legyen számotokra az ötvenedik esztendő! Ne vessetek és ne arassátok le, ami az aratás után kihajtott; a metszetlen szőlőt ne szüreteljétek le! ¹²Mert örömnép az, tartsátok szentnek. A mezőről egyétek annak termését.

¹³Az örömnek ebben az esztendejében jusson hozzá újra mindenki a birtokához. ¹⁴Ha eladsz honfitársadnak valamit vagy vásárolsz valamit honfitársadtól, ne csapjátok be egymást! ¹⁵Az örömnép évét követő esztendők száma szerint vásárolj honfitársadtól, az pedig a termő esztendők száma szerint adjon el neked. ¹⁶Ha több esztendő van hátra, többet fizess érte, ha kevesebb van hátra, kevesebbet fizess, hiszen az évek számának megfelelő termést adja el neked. ¹⁷Ne csapjátok be honfitársatokat! Féld Istenedet! Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

¹⁸Teljesítsétek rendelkezéseimet, tartsátok be törvényeimet és teljesítsétek azokat! Akkor biztonságban lakhattok azon a földön, ¹⁹a föld pedig megadja gyümölcsét, ehettek jóllakásig, és biztonságban lakhattok rajta. ²⁰Ha pedig azt kérdeznétek: Mit eszünk a hetedik

esztendőben, ha nem vetünk és a termésünket nem takarítjuk be? ²¹Én majd rátok árasztom áldásomat a hatodik esztendőben, és három esztendőre való fog teremni. ²²Amikor a nyolcadik esztendőben vetni fogtok, még a régi termésből ehettek; egészen a kilencedik évig, amíg beérik annak a termése, a régeből ehettek majd.

A földtulajdon törvénye

²³A földet senki se adja el véglegesen, mert enyém a föld, ti csupán jövevények és betelepültek vagytok nálam. ²⁴Ezért az egész országban, ami a birtokokban van, tegyétek visszaválthatóvá a földet.

²⁵Ha testvéred elszegényedik, és elad a birtokából, akkor álljon elő a megváltója, a legközelebbi rokona, és váltsa ki azt, amit a testvére eladott. ²⁶Ha pedig valakinek nincs megváltója, de ő maga szert tesz annyira, amennyi elegendő a visszaváltáshoz, ²⁷számítsa le az eladás óta eltelt esztendőket, a fennmaradó értéket pedig térítse meg annak, akinek eladta, és a birtoka szálljon vissza rá. ²⁸De ha nincs neki annyi, amennyit vissza kellene fizetnie, akkor maradjon az eladott föld a vevőnél az örömnép évéig. Az örömnépen azonban legyen ismét az övé a birtoka.

²⁹Ha valaki lakóházat ad el egy fallal körülvett városban, legyen az visszaváltható az eladástól számítva egy teljes évig: ennyi ideje legyen visszaváltani. ³⁰De ha nem váltják vissza egy teljes év elteltéig, akkor a kőfallyal körülvett városban levő ház véglegesen a vevőé lesz, nemzedékről nemzedékre, nem válik szabaddá az örömnépen sem. ³¹A falvakban, amelyek nincsenek kőfallyal körülvéve, a házakat a mezői földekhez kell számítani: legyenek visszaválthatók, és váljanak szabaddá az örömnépen.

³²A lévíták városaiban, az ő birtokukban levő városokban a házak legyenek bármikor visszaválthatók a lévíták számára. ³³De ha a lévíták közül nem is váltja vissza magának valaki, akkor is válják szabaddá az eladott ház az örömnépen az ő birtokukban levő városban. Mert a lévíták városaiban levő házak az ő birtokuk Izráel fiai között. ³⁴A városaikhoz tartozó mezőket azonban nem adhatják el, mert az örökre az ő birtokuk.

Az elszegényedettek védelme

³⁵Ha atyádfia elszegényedik és tönkremegy melletted, segítsd őt, hogy mint jövevény vagy betelepült megélhessen melletted. ³⁶Ne szedj tőle kamatot vagy uzsorát. Légy istenfélő, hadd éljen meg a testvéred melletted! ³⁷Pénzedet ne kamatra add neki, és ne uzsorára add neki az élelmedet! ³⁸Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek, aki kihoztalak benneteket Egyiptomból, hogy nektek adjam Kánaán földjét és Istenetek legyenek.

³⁹Ha testvéred elszegényedik melletted, és eladja magát neked, ne rabszolgaként kelljen dolgoznia. ⁴⁰Napszámosként vagy betelepültként legyen nálad, az örömnép évéig szolgáljon nálad. ⁴¹Azután szabadon távozzék el tőled gyermekeivel együtt, és térjen vissza nemzetségéhez, és jusson hozzá ismét ősei birtokához. ⁴²Mert az én szolgálaim ők, akiket kihoztam Egyiptomból: ne adják hát el őket úgy, mint a rabszolgákat. ⁴³Ne uralkodj rajta kegyetlenül! Légy istenfélő! ⁴⁴Rabszolgáid és rabszolganőid a körülötted lakó népekből legyenek, azok közül vásárolj rabszolgát és rabszolganőt. ⁴⁵A köztetek tartózkodó betelepültek gyermekei közül is vásárolhattok, meg a köztetek lakó nemzetségeiből azok közül is, akik az országokban születtek: ezek a ti tulajdonotok lehetnek. ⁴⁶Örökségül hagyhatjátok ezeket magatok után fiaitokra, hadd örököljék mint tulajdonukat és dolgoztassák őket örökké. De testvéreiteken, Izráel fiain, egymáson ne uralkodjatok kegyetlenül!

⁴⁷Ha a jövevény vagy betelepült vagyont szerez melletted, testvéred viszont elszegényedik mellette, és eladja magát a melletted levő jövevénynek vagy betelepültnek vagy valakinek, aki egy jövevény nemzetségéből származik, ⁴⁸bár eladta magát, legyen visszaváltható; bármelyik rokona visszaválthatja őt. ⁴⁹Akár a nagybátyja, akár nagybátyjának a fia visszaválthatja, akár nemzetségéből származó vérrokona visszaválthatja, vagy ha módja

van hozzá, saját magát is visszaválthatja. ⁵⁰Számoljon el azzal, aki őt megvette, attól az évtől kezdve, amikor eladta magát neki, az örömnép évéig. Eladási árából vonják le a nála töltött éveket úgy, mintha napszámosként lett volna nála. ⁵¹Ha még sok esztendő volna hátra, akkor ahhoz képest térítse meg váltságdíjával a saját vételárát. ⁵²Ha pedig egy-két év maradt már csak hátra az örömnép évéig, akkor számítsák azt be neki, és az éveinek megfelelően fizesse meg a váltságdíját. ⁵³Adott évre elszegődött napszámosként legyen nála. Ne uralkodjék rajta kegyetlenül a szemed láttára! ⁵⁴Ha pedig nem váltják vissza így, az örömnép évében válják szabaddá gyermekeivel együtt.

⁵⁵Mert az én szolgálaim Izráel fiai, az én szolgálaim ők, akiket kihoztam Egyiptomból. Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

26

A bálványimádás tilalma

¹Ne csináljatok magatoknak bálványokat! Se faragott bálványszobrot, se szent oszlopot ne állítsatok magatoknak, kőszobrokat se helyeztetek el országotokban, hogy imádjátok azokat. Mert én, az ÚR vagyok a ti Istenetek. ²Szombatjaimat tartsátok meg, és szentélyemet tiszteljétek! Én vagyok az ÚR!

Az ÚR megáldja parancsolatainak megtartóit

³Ha rendelkezéseim szerint éltek, parancsolataimat megtartjátok és teljesítitek azokat, ⁴akkor esőt adok nektek a szokott időben, a föld megadja termését, és a mező fája is megtermi gyümölcsét. ⁵Cséplésetek a szüretig tart, és a szüretetek eltart a vetésig. Jóllakásig ehetitek kenyereket, és biztonságban lakhattok az országban. ⁶Békességet adok az országban; ha lefeküsztek, senki sem riaszt föl benneteket. Kipusztítom a vadállatokat az országból, és fegyverrel sem hatolnak be országotokba. ⁷Sőt, ti üldözitek majd ellenségeiteket, és elhullanak fegyvereitek által. ⁸Közületek öten elüldöznek százat, és százan tízezret üldöznek, és elhullanak ellenségeitek fegyvereitek által. ⁹Hozzátok fordulok, megszorítalak és megsokasítalak benneteket, és fenntartom veletek szövetségemet. ¹⁰Régi, tavalyi gabonát ehettek, és a régit ki kell majd hordanotok az új elől. ¹¹Hajlékomat közétek helyezem, és nem utállak meg benneteket. ¹²Köztetek járok, és Istenetek leszek, ti pedig az én népem lesztek. ¹³Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek, aki kihoztalak benneteket Egyiptomból, hogy ne legyetek többé azoknak a szolgálai. Összetörtem igátok jármát, hogy fölegyenesedve járhattok.

Az ÚR megveri parancsolatainak megszegőit

¹⁴De ha nem hallgattok rám, és nem teljesítitek mindezeket a parancsolatokat, ¹⁵ha megvetitek rendelkezéseimet és megutáljátok törvényeimet, ha nem teljesítitek minden parancsolatomat, hanem megszegitek szövetségemet, ¹⁶akkor én így bánok veletek: Meglátogatlak benneteket szörnyűségekkel: szemet elhomályosító és lelket gyötrő sorvadással és lázzal. Hiába vetitek el a magot, ellenségeitek eszik meg a termését. ¹⁷Szembefordulok veletek: megvernek ellenségeitek, és uralkodni fognak rajtatok gyűlölőitek; akkor is menekültök, ha senki sem üldöz titeket. ¹⁸Ha pedig ezek után sem hallgattok rám, akkor hétszeresen fenyítelek meg benneteket vétkeitekért. ¹⁹Összetöröm gögös hatalmatokat. Olyanná teszem fölöttetek az eget, mint a vas, földeteket pedig olyanná, mint az érc. ²⁰Hiába dolgoztok minden erőtökkel, földetek nem terem, és a föld fája nem hoznak gyümölcsöt. ²¹Ha mégis szembeszálltok velem, és nem akartok rám hallgatni, akkor hétszeresen verlek meg benneteket vétkeitek miatt. ²²Rátok küldöm a mezei vadakat, és elragadják gyermekeiteket, kiirtják jószágaitokat, megritkítanak benneteket, és útjaitok elnéptelenednek.

²³És ha még ezek a fenyítések sem fognak rajtatok, hanem szembeszálltok velem, ²⁴akkor én is szembeszállok veletek, és hétszeresen verlek meg benneteket vétkeitek miatt. ²⁵Fegyvert hozok rátok, hogy bosszút álljon a szövetségsgzésért. Ha városaitokba veszitek be

magatokat, akkor dögvészt bocsátok rátok, és az ellenség kezébe adlak benneteket. ²⁶Amikor tönkreteszem nálatok a félretett ételmet, tíz asszony egy kemencében süti majd nektek a kenyeret, és kiporciózva adják nektek a kenyeret, úgyhogy esztek ugyan, de mégsem laktok jól.

²⁷És ha még azután sem hallgattok rám, hanem szembeszálltok velem, ²⁸akkor haragomban én is szembeszállok veletek, és bizony, hétszeresen fenyítelek meg benneteket vétkeitek miatt. ²⁹Fiaitok húsát fogjátok enni, és leányaitok húsát eszitek majd. ³⁰Elpusztítom áldozóhalmaitokat, darabokra zúzom tömjénező oltáraitokat, és hulláitokat összetört bálványaitok mellé szórom, mert megutállak benneteket. ³¹Városaitokat romhalmazzá teszem, és szent helyeiteket elpusztítom, hogy ne is érezzem többé áldozataitok kedves illatát. ³²Olyan pusztítást végzek az országban, hogy beleborzonganak még ellenségeitek is, akik majd birtokba veszik. ³³Titeket pedig szétszórlak a többi nép közé, és kivont karddal üldözlek benneteket. Országotok pusztasággá lesz, városaitok pedig romhalmazzá. ³⁴Akkor majd élvezni fogja nyugalját a föld a pusztulás egész idején, ti pedig ellenségeitek földjén lesztek. Akkor majd megnyugszik a föld, és élvezni fogja nyugalját. ³⁵A pusztulás egész ideje alatt nyugodni fog, mivel nem nyugodhatott a nyugalomra rendelt időben, amikor még rajta laktatok. ³⁶Akik pedig megmaradnak közületek, azoknak a szívében gyávaságot keltek ellenségeik földjén, úgyhogy üldözni fogja őket még egy szélúzte falevél zizzenése is; menekülnek, mintha fegyver elől menekülnének, és elesnek, pedig senki sem üldözi őket. ³⁷Elbotlanak egymásban, mintha fegyverrel üznék őket, pedig senki nem üldözi őket, és nem tudtok ellenállni ellenségeiteknek. ³⁸El fogtok veszni a többi nép között, és megemészt benneteket ellenségeitek földje. ³⁹Akik pedig megmaradnak közületek, megrothadnak bűneik miatt ellenségeik földjén, sőt atyáik bűnei miatt is megrothadnak.

Ígéret a megtérőknek

⁴⁰De ha megvallják bűnüket és atyáik bűnét, hogy hűtlenséget követtek el ellenem, meg azt, hogy szembeszálltak velem, ⁴¹ami miatt én is szembeszálltam velük, és elvittem őket ellenségeik földjére; ha majd megalázkodik körülmetéletlen szívük, és békével hordozzák büntetésüket, ⁴²akkor visszaemlékezem a Jákóbbal kötött szövetségemre, az Izsákkal kötött szövetségemre meg az Ábrahámmal kötött szövetségemre, és visszaemlékezem az országra is. ⁴³El kell ugyan hagyniuk földjüket, hadd élvezze nyugalját, amíg pusztán hever nélkülük, nekik pedig békével kell hordozniuk büntetésüket, mivel újra meg újra megvetették törvényeimet és megutálták rendelkezéseimet. ⁴⁴De akkor sem vetem meg őket, amikor ellenségeik földjén lesznek, és nem utálok meg őket annyira, hogy véget vessek nekik, megszegvén a velük kötött szövetségemet, mert én, az ÚR vagyok az ő Istenük. ⁴⁵És visszaemlékezem az elődeikkel kötött szövetségre, akiket kihoztam Egyiptom földjéről a többi nép szeme láttára, hogy Istenük legyek. Én vagyok az ÚR!

⁴⁶Ezek azok a rendelkezések, előírások és törvények, amelyeket az ÚR Mózes által szerzett a Sínai-hegyen maga és Izráel fiai között.

27

A fogadalmak megváltása

¹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Ha valaki különleges fogadalmat tesz, és a szokásos becsült értékben egy személyt szán az Úrnak, ³a becsült értéket így kell megállapítani: Ha férfi az, húszévestől hatvanévesig ötven sekel ezüstre becsüld, a szent sekel szerint. ⁴Ha pedig asszony az, akkor harminc sekelre becsüld. ⁵Ha öt és húsz év között van, a fiút húsz sekelre becsüld, a leányt tíz sekelre. ⁶Ha egy hónap és öt év között van, akkor a fiút öt sekel ezüstre becsüld, a leányt pedig három sekel ezüstre becsüld. ⁷Ha hatvanéves vagy annál idősebb, akkor a férfit tizenöt sekelre becsüld, az asszonyt pedig tíz sekelre. ⁸Ha azonban szegény ahhoz, hogy megfizesse a szokásos becsült

értéket, akkor a felajánlott személyt állítsák a pap elé, és a pap becsülje fel őt. A fogadalmat tevő vagyonának megfelelően becsülje fel őt a pap.

⁹Ha olyan állatról van szó, amelyet be lehet mutatni áldozatul az Úrnak, legyen szent minden, amit az Úrnak adtak. ¹⁰Ne adjanak helyette mást, ne cseréljék ki, se a jót rosszabbra, se a rosszat jobbra. Ha mégis kicserélik az állatot egy másik állatra, akkor az is, meg a csereállat is legyen szent. ¹¹Ha pedig valamilyen tisztátalan állatról van szó, amelyet nem lehet áldozatul bemutatni az Úrnak, akkor állítsák oda az állatot a pap elé. ¹²Becsülje meg a pap, hogy mennyire jó vagy rossz, és annyi legyen az értéke, amennyire a pap becsülte. ¹³De ha mégis vissza akarja azt váltani, akkor tegye hozzá a becsült értékhez annak ötödrészét.

¹⁴Ha valaki a házát szenteli oda szent ajándékkul az Úrnak, akkor becsülje meg a pap, hogy az mennyire jó vagy rossz, és annyi legyen az értéke, amennyit a pap megállapít. ¹⁵Ha pedig az, aki odaszentelte, vissza akarja váltani a házát, tegye hozzá a megbecsült árhoz annak ötödrészét, akkor lehet az ismét az övé.

¹⁶Ha valaki ősi birtokából szentel oda valamit az Úrnak, akkor azt a vetőmagja szerint kell felbecsülni; egy hómer árpa vetőmag esetén ötven sekel ezüstöt ér. ¹⁷Ha az örömnép évétől fogva szenteli oda valaki a mezejét, akkor a teljes becsült értéket kell számítani. ¹⁸De ha az örömnép után szenteli oda valaki a mezejét, akkor a pap a következő örömnépig még hátra levő évek számának megfelelően számítsa ki annak az árát: így kell csökkenteni annak becsült értékét. ¹⁹Ha pedig az, aki odaszentelte, vissza akarja váltani a mezejét, tegye hozzá a becsült árhoz annak ötödrészét, akkor lehet ismét az övé. ²⁰Ha pedig nem váltja vissza a mezőt, hanem eladja azt a mezőt valaki másnak, akkor azt nem lehet többé visszaváltani. ²¹Ha az örömnépen felszabadul a mező, legyen az ÚR szent tulajdona, mint esküvel odaszentelt mező: a pap birtoka legyen.

²²Ha pedig valaki vásárolt mezőt szentel oda az Úrnak, amely nem ősi birtoka, ²³akkor számítsa ki a pap a becsült érték összegét az örömnép évéig, és a becsült értéket még azon a napon oda kell adni szent ajándékkul az Úrnak. ²⁴Az örömnép évében visszaszáll a mező arra, akitől vették, akinek ősi birtoka volt az a föld.

²⁵Mindent a szent sekel szerint becsüljete fel; húsz géra legyen egy sekel.

²⁶Az állatok elsőszülöttjét ne szentelje oda senki, hiszen az mint elsőszülött úgyis az URat illeti: akár marha, akár juh, az ÚRÉ az. ²⁷Ha azonban áldozatra alkalmatlan az az állat, akkor meg kell váltani becsült értéke szerint, hozzáadva még annak ötödrészét. Ha pedig nem váltják meg, akkor adják el becsült értéke szerint.

²⁸De amit esküvel szentelt valaki tulajdonából az Úrnak, akár ember, akár állat, akár ősi birtok az, azt nem adhatja el, és nem válthatja vissza. Minden esküvel odaszentelt dolog igen szent tulajdona az Úrnak. ²⁹Nem lehet kiváltani azt, akit kiirtásra ítélték: az ilyen ember halállal lakoljon.

³⁰A föld minden tizede az ÚRÉ, a földnek a szemes terméséből és a fa gyümölcséből; az ÚR szent tulajdona az. ³¹De ha valaki ki akar valamit váltani a tizedéből, tegye még hozzá annak ötödrészét. ³²A marháknak és juhoknak a tizede is, minden tizedik, amely átmege a pásztorbot alatt, az ÚR szent tulajdona legyen. ³³Nem szabad válogatni a jó és a rossz között, sem kicserélni azt. Ha valaki mégis kicseréli, akkor az is, meg a csereállat is szent lesz, és nem váltható vissza.

³⁴Ezek azok a parancsolatok, amelyeket az ÚR parancsolt Mózes által Izráel fiainak a Sínai-hegyen.